

Coco The Wonder Pug

CHAPTER-III

(৩) ক'কৰ শিক্ষা জীৱন

অসমীয়াত এষাৰ কথা আছে। ঘৰ খনেই শিশুৰ আচল শিক্ষাৰ ঠাই। ডা: শৰ্মাই যেতিয়া ক'কক শিক্ষাৰ বাবে ট্ৰেইনাৰৰ ওচৰলৈ পঠোৱাৰ কথা ক'লে লগে লগে বনু আৰু মাকে আপত্তি কৰিলে। ইতিমধ্যে মাকৰ ক'কৰ প্ৰতি অতিকৈ মৰম সোমাই গৈছিল। গতিকে কথা কব নোৱাৰা ক'কই খোৱা বোৱাত কষ্ট পাব আৰু লগতে মনোকষ্ট পাব বুলি বনুৰ মাক ক'কক প্ৰশিঅক্ষক বা ট্ৰেইনাৰৰ ওচৰলৈ পঠাবলৈ নিদিলে আৰু নিজেই ক'কক শিকাম বুলি সিদ্ধান্ত ললে। শিশুৰ চৰিত্ৰ গঠনত পিতৃ-মাতৃৰ গুৰুত্ব অসীম। তথাপি কিন্তু পিতৃতকৈ মাতৃৰ গুৰুত্ব বেচি আৰু সেয়ে শিশুয়ে মাতৃভাষাত কথা শিকে আৰু মাতৃভাষা কয়।

ক'কৰ মাক অৰ্থাৎ বনুৰ মাক প্ৰথমৰ পৰাই যথেষ্ট সচেতন হ'ল যাতে ক'ক এজনী ভাল ভদ্ৰ কুকুৰ হয়। বনুৰ মাকৰ মতে বুঢ়া শালিকাই মাত নলয়, গতিকে সকলো কথা ক'কক সৰুতেই শিকাব লাগিব। লগতে বনুৰ মাকৰ মতবাদ হ'ল যে শিশুক হাতীৰ খাৱনেৰে খুৱাবা আৰু বাঘৰ চকুৰে চাবা। সৰুতে বনুয়ে নোখোৱাৰ কাৰণে মাকৰ পৰা মাজে সময়ে দুই এচাট খাইছিল আৰু দুই এবাৰ মাকে যোৰকৈ খুওৱাৰ পাচত বমিও কৰিছিল। মোদীৰ স্বচ্ছ ভাৰত অভিযান হোৱাৰ বহু আগৰে পৰা বনু হতৰ ঘৰত স্বচ্ছ ঘৰ অভিযান চলি আছিল আৰু অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয়ৰ হোষ্টেলত থাকি পঢ়ি অহা বনুৰ দেউতাক সেয়ে বনুক মাজে মাজে কয় 'মাৰৰ চাফা বেমাৰ আছে। আমাৰ হোষ্টেলত ঠাণ্ডা দিনত ২০/২৫ দিনলৈকে গা নোধোৱা কিমান ল'ৰা আছিল। আৰু কামত আঠুৱা নোতোলা বহুতো ল'ৰা দেখিছিলো। কিছুমানেতো নিজৰ কাম বছৰত ৩/৪ বাৰ মানহে ঝাৰু দিয়ে।' বনুয়ে হাঁহি দেউতাকক কয় 'অ তাৰমানে পুহ মাহত নিতৌ গা ধুই বৰ কষ্ট পাইছা আৰু হোষ্টেলৰ কথা মনত পেলাই দুখ কৰিছা।' মাকৰ পৰা বনুয়ে পৰিপাতি হোৱা, স্বচ্ছতা সৰুৰে পৰা শিকিছিল বাবে বনু হতৰ ঘৰত দ্ৰয়িংকাম খেচা আৰু ঘেদালি থকাৰ কোনো নিয়ম নাছিল। মাকে ক'কক বুজাই দিলে যে মোৰ ঘৰত চোফাত উঠি চোফাৰ গাৰু কামোৰা, চোফাত জপিওৱা, জোতাৰ ৰেকৰ পৰা জোতা কামোৰা, ঘৰ লেতেৰা কৰা আদি কাম নচলিব। বনুৰ ক্ষেত্ৰতো মই চেকনিৰ আগতহে বিদ্যা মানি চলিছিলো আৰু তোৰ ক্ষেত্ৰতো মানি চলিম। বনুয়ে সৰুৰে পৰা আমাৰ ঘৰৰ বেৰত আক এটা মাৰি পোৱা নাই। আছৰিত কথা মাকে এবাৰ শিকাই বুজাই দিয়াৰ পাচত ক'কই মাকৰ কথা আখৰে আখৰে পালন কৰে। যদিও মাকে ক'কক মাজে সময়ে লগত ৰখা স্কেলডাল দেখুৱাই ক'কক কিন্তু কেতিয়াবা কাতচিৎহে এচাত দিব লগা হয়। লাহে লাহে ক'কই বনুৰ সলনি মাকৰ লগ অধিক লোৱা হ'ল

আৰু ভদাফোনৰ বিজ্ঞাপনতোৰ দৰে অনবৰতে মাকৰ পাচে পাচে ছাৰ দৰে লাগি থকা হ'ল। কেৱল আবেলি/গধুলি সময়ত ফুৰিবৰ বাবে ক'কই টাটাকৰ বাবে ঘৰৰ মূল দুৱাৰ খনৰ মুখত বহি থাকি অপেক্ষা কৰা হ'ল।

এদিন দুদিনকৈ ক'কৰ বয়স তিনিমাহ হবৰ হ'ল আৰু এদিন বনু আৰু দেউতাকে ৰেবিজৰ বেজী দিয়াবৰ বাবে ক'কক ডা: শৰ্মাৰ ক্লিনিক পেট এণ্ড ভেটলৈ লৈ গ'ল। ডা: শৰ্মাই ক'কৰ ওজন চালে আৰু গ্ৰথ খুউব ভাল হোৱা বুলি কৈ ক'কক ৰেবিজৰ বেজী দিলে। ডা:শৰ্মাৰ ক্লিনিকৰ পৰা ক'কক ঘৰত থৈ দেউতাক আৰু বনু নিজৰ নিজৰ কামত ওলাই গ'ল। দুঘণ্টামান পাচত বনুৰ দেউতাকে বনুৰ মাকৰ পৰা ফোন কল এটা পালে। তৎক্ষণাত ঘৰলৈ আহা, ক'কৰ নাক মুখ ফুলি গৈছে আৰু উশাহ নিশাহ ভালদৰে লব নোৱাৰি চতফটাই আছে।

ফোন পাই বনুৰ দেউতাক ততাতয়াকৈ ঘৰলৈ আহিল আৰু ক'কক গাড়ীত উঠাই বনুৰ মাক দেউতাক দুয়ো ডা: শৰ্মাৰ ক্লিনিকলৈ বুলি ধাপলি মেলিলে। ডা: শৰ্মাই ক'কক পৰীক্ষা কৰি লগে লগে এভিল ইনজেকচন দিলে আৰু ক'লে 'চিন্তাৰ কাৰণ নাই, এয়া ৰেবিজৰ বেজিৰ ৰিয়েকচন। সাধাৰণতে কুকুৰৰ ৰেবিজৰ বেজিৰ পৰা কোনো ৰিয়েকচন নহয়। কিন্তু লাখৰ মাজত মাত্ৰ এটা বা দুটাৰ হব পাৰে। মোৰ জীৱনত এয়াই প্ৰথম এনে কেচ।' ডা: শৰ্মাই লগে লগে তেওৰ দিল্লীৰ বন্ধু ডাক্তৰৰ লগতো কথা পাতিলে আৰু তেওয়ো জনালে যে এনে ধৰণৰ ৰিয়েকচনৰ কেচ ৰেয়াৰ আৰু এভিল দিলেই ঠিক হয় আৰু ৰিয়েকচন হৈ কোনো কুকুৰৰ মৃত্যু হোৱাৰ কথা তেওয়ো শুনা নাই। অবজাৰভেচনৰ বাবে বনুৰ মাক দেউতাকক এঘণ্টামান ৰবলৈ কৈ ডা: শৰ্মাই আন ৰোগী (কুকুৰ) চোৱাত লাগিল। এঘণ্টা মান পাচত ক'কৰ উশাহ নিশাহ নৰ্মেল হ'ল আৰু আৰু ফুলাও কমি আহিল। ক'কয়ো মাকৰ লগত খেলাত লাগিল। ক'কক পুনৰ পৰীক্ষা কৰি ডা: শৰ্মাই ক'লে " ক'ক সচাকৈ ৰেয়াৰ কুকুৰ। ১০ শতাংশ চাঞ্চতো মৃত্যু জয় কৰি আহিল আৰু এতিয়া লাখৰ মাজত এটাৰ হোৱা ৰিয়েকচন ক'কৰ হ'ল। এইবাৰৰ পৰা ক'কক ৰেবিজৰ বেজী দিয়াৰ আগতে এভিল দি লম। এতিয়া ক'কক লৈ আপোনালোক ঘৰলৈ যাব পাৰে। মাকৰ পৰা ফোন পাই ইতিমধ্যে বনুও আহি পেট এণ্ড ভেট পাইছিলহি। তিনিও ক'কক লৈ জুৰোডৰ নিজৰ ঘৰলৈ বুলি ৰাওনা কৰিলে। যাওতে জুৰোড তিনি আলিৰ পৰা বনুয়ে দুখন ডাঙৰ পিজা কিনি ললে আৰু মাকক ক'লে যে এতিয়া আৰু ভাত বনাই খোৱাৰ সময় নাই বাবে আমি আজি পিজাকে খাম। আচলতে বনুয়ে এনেয়ো ভাত খাই বেয়া পাই আৰু সুবিধা পাই সুযোগৰ সদব্যৱহাৰ কৰিলে। বনুৰ মাক আৰু দেউতাকে পিজা খাই বৰ এটা ভাল নাপাই যদিও বনুৰ লগত লগত পৰি মাজে সময়ে খাব লগা হয়।

পিজা এবিধ ইটালিয়ান চেপেটা ব্ৰেড বা ৰুটি যাক ৰোমান সকলে পানিচ ফকাচিয়াচ (panis focaciaous) বুলি কৈছিল। পিজা শব্দটো ৯৯৭ চন মানত প্ৰথম ব্যৱহাৰ হয় আৰু এই শব্দটো মধ্য তথা দক্ষিণ ইটালীত জনপ্ৰিয় হৈ পৰে। পিজা শব্দটো লেটিন শব্দ পিটাৰ পৰা আহিছে। এদিন বনুয়ে পিজাৰ এই ইতিহাস টাটাকক কৈ থাকোতে টাটাকে ধেমালিতে বনুক শুধিছিল, লেটিনৰ পিটা শব্দটো আকৌ আমাৰ অসমীয়াৰ পিঠা শব্দৰ পৰা অহা নাইতো। পৰম্পৰাগত ভাবে পিজা দুখীয়া ইটালিয়ান সকলৰ খাদ্য আছিল আৰু পিজাৰ ওপৰত বিলাহী, চিজ আদিৰ প্ৰলেপ দি ইয়াক সুস্বাদু বা টেষ্টি কৰি তোলা হৈছিল। দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ পাচত পিজা গোটেই বিশ্বতে বিয়পি পৰে আৰু বহুদেশত জনপ্ৰিয় হয়। ১৯৮০ চন মানত পিজাই ভাৰতত ভূমুকি মাৰে। ১৯৯৬ চন মানত ভাৰতত পিজাৰ আমেৰিকান ব্ৰেণ্ড সমূহে প্ৰবেশ কৰে আৰু পিজা ভাৰতত চেনীয়া গান্ধীৰ সমানে সমানে জনপ্ৰিয় হৈ পৰে। লাহে লাহে ভাৰতত বিভিন্ন অৰিজিনেল ইটালিয়ান ব্ৰেণ্ডৰ পিজায়ো প্ৰবেশ কৰে। ঘৰলৈ আহি বনুয়ে মাৰ্ঘেৰিটা (আমাৰ অসমৰ মাৰ্ঘেৰিটাৰ পৰা নামতো দিয়া নাইতো?) আৰু চিকেন পিজা দুখন সকলোকে খাবৰ বাবে প্লেটত ভগাই দিলে। ক'ককো এটুকুৰা সৰু পিজা দিলে যদিও ক'কই শুঙি শুঙি পিজা টুকুৰাটো নাখাল আৰু তাৰ পাচত কোনো দিনেই পিজাত মুখ নিদিলে।

এদিন দুদিনকৈ ক'ক ডাঙৰ হবলৈ ধৰিলে। বনুৰ মাকে এদিন ক'লে, ক'কক দহলৈকে হিচাব শিকাব লাগিব। কথা মতেই কাম। ক'কক মাকে হিচাব শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। এক, দুই, তিনি, চাৰি, পাচ লৈকে কেডবেৰিজৰ টুকুৰা দি দি মাকে শিকোৱা আৰম্ভ কৰিলে। ভাবিলে পাচলৈকে বুজা হোৱাৰ পাচত দহলৈকে শিকাব। ক'কই কেডবেৰিজ, বয়ল কেক আৰু পেৰা খাই খুউব ভাল পায়। পাচলৈকে শিকোৱাৰ পাচদিনা খন বনুৰ দেউতাকে ক'কৰ কাৰণে চাৰিটা বয়ল কেক আনিছে দিনে এটাকৈহে দিব। ডা: শৰ্মাইতো খুৱাবলৈ মানাই কৰিছে। ক'কই কথা খিনি শুনি আছিল আৰু মাকে ফ্ৰিজত মিঠাই কেইটা থোৱাৰ পাচৰে পৰা ফ্ৰিজৰ সন্মুখত বহি ভূকা আৰম্ভ কৰি দিলে। অশান্তি পাই মাকে ক'কক এটা বয়ল কেক খাবলৈ দি ক'লে, হো খা আৰু কিন্তু নাই। অলপ সময় ক'ক মনে মনে থাকিল যদিও কিছু সময় পাচত পুনৰ ফ্ৰিজৰ সন্মুখত বহি লৈ ভূকিবলৈ ধৰিলে। আমনি পাই মাকে আৰু এটা বয়ল কেক ক'কক খাবলৈ দি খঙেৰে কলে 'আজিয়েই দুটা খালি, আৰু নাপাৰ। কাইলৈহে পাবি।' ইয়াৰ পাচত ক'ক শান্ত হ'ল আৰু এটা সময়ত ঘৰৰ সকলোৱে ভাতপানী খাই শুবলৈ গ'ল। ক'কও নিজৰ বিচনাত শুই থাকিল। পাচদিনা পুৱা শুই উঠি ক'কই পুনৰ ফ্ৰিজৰ সন্মুখত বহি ভূকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। খঙতে মাকে স্কেল দেখুৱালে যদিও ক'কই ওলোটাই গেঙেৰি মাৰিহে ধৰিলে। উপায় নাপাই মাকে ক'কক ফ্ৰিজৰ পৰা ৰাতিপুৱাই বয়ল কেক এটা উলিয়াই খাবলৈ দিলে। ইতিমধ্যে

ক'কই তিনিটা বয়ল কেৰু খাই শেষ কৰিলে। কিছু সময় ক'ক শান্ত হৈ মনে মনে থাকিলে। কিন্তু এঘণ্টা মান পাচত ক'কই পুনৰ ফ্ৰিজৰ সন্মুখত ভূকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। এইবাৰ খঙতে বনুৰ মাকে চাৰি নম্বৰৰ বয়ল কেৰুটো ক'কক খাবলৈ দিলে। ক'কই চাৰি নম্বৰৰ বয়ল কেৰুটো খাই ক'ক চুপ হৈ পৰিল আৰু নিজৰ বিচনালৈ গৈ নাক ঘোৰঘোৰাই শুই পৰিল। ক'কৰ সংখ্যাৰ জ্ঞান দেখি ঘৰৰ সকলো আছৰিত হ'ল।

ক'ক লাহে লাহে লায়ন কিং চিনেমা খনৰ সিংহৰ পোৱালিটোৰ দৰে দুষ্ট হবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। ক'কৰ বয়স তেতিয়া ৬/৭ মাহ মাথো হৈছিলহে হঠাৎ এদিন ঘৰৰ মূল দুৱাৰ খন খোলা পাই ক'ক অন্তৰ্ধান হ'ল। অফিচত থকা বনুৰ দেউতাকলৈ বনুৰ মাকে কান্দি কান্দি ফোন কৰিলে, ক'ক হেৰাল। দেউতাকে উত্তৰ দিলে ক'লৈ যাব, ফ্লেটৰ তলৰ পাৰ্কিংতে নিশ্চয় খেলি আছে। ইমান বহল কেটল ব্ৰিজ কেনেকৈ পাৰ হব। মাকে উত্তৰ দিলে, চিকিওৰিটি গাৰ্ড আৰু মই সকলোতে বিচাৰিলো কিন্তু ক'ক নাই। বনুৰ দেউতাক ততাতয়াকৈ ঘৰ পালেহি। ক'ক ক'ক বুলি বহুতো চিঞৰিলে কিন্তু ক'ক নাই। মনৰ দুখত বনুৰ মাক দেউতাক দুয়ো ড্ৰয়িং ৰুমত বহি পৰিল। দেউতাকে ফোন কৰি বনুক খবৰটো দিলে। খবৰটো পাই বনু আৰু মাকৰ মাকত ফোনতে এখুণ্ডা ভালদৰে লাগিল আৰু মাকক অসাৱধান (Careless) বুলি কোৱাত মাকে খঙতে ফোনটো কাটি দিলে।

বনুৰ মাক দেউতাক দুয়ো মুখ ওন্দোলাই ড্ৰয়িং ৰুমত বহি আছিল। তেনেতে কোনোবাই আহি কলিংবেল বজালে। বনুৰ মাকে দুৱাৰ খুলি দেখিলে ফ্লেটৰ সুৰক্ষাকৰ্মী ৰাঘবে কোলাত তুলি ক'কক লৈ আহিছে। ক'কক দেখি বনুৰ মাকে চিঞৰি উঠিল 'অ ক'ক দেখোন এইটো।' মাকৰ চিঞৰ শুনি বনুৰ দেউতাকো বাহিৰলৈ ওলাই আহিল আৰু ক'কক ৰাঘবৰ কোলাৰ পৰা নিজৰ কোলালৈ আনি শুধিলে। ক'ত পালা ক'কক। ৰাঘবে উত্তৰ দিলে ফ্লেটৰ কাষৰ এচএচবি (SSB: Sashtra Seema Bal) অফিচৰ বাচ খনৰ কাষত। ক'কই বাচখনৰ কাষত বাঘৰ দৰে পজিচন লৈ বহি আছিল আৰু দুটা ধেকুৰা কুকুৰে আমাৰ গাৱলৈ কেতিয়াবা মেমনি গ'লে যেনেকৈ কিছুমান মানুহে খৰ হৈ চাই, ঠিক তেনেদৰে চাই আছিল। কুকুৰ দুটাই আগতে বোধহয় এনেকুৱা কুকুৰ দেখা নাছিল আৰু সেয়ে বাঘৰ পোৱালী নে আন কিহবাৰ পোৱালী চাই আছিল। ক'কয়ো বোধহয় তাহাতক ভয় খুৱাবলৈ বাঘৰ পজ দি আছিল। ইয়াকে কৈ ৰাঘব ফ্লেটৰ তললৈ নামি গ'ল। দেউতাকে ক'কক ড্ৰয়িংৰুমৰ মজিয়াত নমাই দিলে। মাকে খঙেৰে ক'কলৈ ঘোপাকৈ চাই ভিতৰৰ পৰা কাঠৰ স্কেল দাল আনি ক'কৰ তিকাত জোৰেৰে দুচাত লগাই দিলে আৰু ক'লে "আজিৰ পৰা এনেদৰে মনে মনে পলাই যাবি? তোক তো আজি ধেকুৰা দুটাই ফালি পেলালে হয়।" ভয় খাই ক'কই দেউতাকৰ ভৰিৰ তলত সোমাই লেগুসেউ হৈ পৰিল। ক'কক

কোলাত তুলি দেউতাকে বুজালে "চা ক'ক, আজি তই মৃত্যু মুখৰ পৰা বাচি আহিছ। এনেদৰে তই অকলে গ'লে তোক ৰাস্তাৰ কাষৰ আন ধেকুৰা (আমাৰ আইটাই আকৌ ভতুৱা কুকুৰ বুলি কৈছিল) কুকুৰবোৰে তোক জীয়াই জীয়াই ফালিব নতুবা আন মানুহে তোক কোলাত তুলি নিজৰ ঘৰলৈ লৈ যাব। গতিকে আজিৰ পৰা কেতিয়াও অকলে ঘৰৰ বাহিৰ নহবি।" ক'কয়ো বুজাৰ দৰে মূৰ জোকাৰিলে আৰু নেগুৰ মাৰিলে। দেউতাকে ক'ক ঘূৰি অহা খবৰটো বনুক জনালে আৰু বনুয়েও মনত আনন্দ পালে।

বনু হতৰ ঘৰৰ কাষতে আছে সশস্ত্ৰ সীমাবলৰ কামাণ্ডেণ্টৰ কাৰ্য্যালয়। সশস্ত্ৰ সীমা বল (SSB) ভাৰতৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অধীনৰ এক সীমা সুৰক্ষাৰ বাবে গঠন কৰা এক অৰ্ধসামৰিক বাহিনী। এই বাহিনী ভাৰত চৰকাৰৰ গৃহ মন্ত্ৰনালয়ৰ অধীন আৰু সাধাৰণতে ভাৰত নেপাল আৰু ভাৰত ভূটান সীমান্তত নিয়োজিত কৰা হয়। এই বাহিনীটো প্ৰথমে ১৯৬৩ চনত Special Services Bureau হিচাবে ১৯৬২ চনৰ চীন-ভাৰত যুদ্ধৰ পাচত গঠন কৰা হৈছিল। এই বাহিনীৰ মুখ্য কাম আছিল চোৰাংচোৱা বিভাগক (Intelligence Bureau) প্ৰয়োজনৰ সময়ত অস্ত্ৰ শস্ত্ৰৰে সহায় কৰা বা বেক আপ চাৰ্পট দিয়া। পৰবৰ্তী সময়ত সশস্ত্ৰ সীমা বলৰ চোৰাংচোৱা আৰু অসামৰিক কৰ্মী সকলক ইণ্টেলিজেঞ্চ বুৰলৈ বদলি কৰা হয় আৰু Research and Analysis Wing (RAW) নামৰ চোৰাংচোৱা সংস্থাৰ জন্ম দিয়া হয়। ৰ নামৰ ভাৰতৰ চোৰাংচোৱা সংস্থা এতিয়া আমেৰিকাৰ চিআইএ, ৰাছিয়াৰ কেজিবি, ইজৰাইলৰ মোছাদ আদি চোৰাংচোৱা সংস্থাৰ দৰে চতুৰ আৰু কাৰ্য্যদক্ষ। এছএছবিয়েও নিজৰ কামত সম্পূৰ্ণ সফলতা দেখুৱাই আৰু ১৯৭১ চনৰ ভাৰত পাকিস্থান যুদ্ধ (বাংলা দেশৰ স্বাধীনতা যুদ্ধ) আৰু পৰবৰ্তী সময়ত কাৰ্গিলৰ যুদ্ধত নিজৰ সৌৰ্য্য বীৰ্য্য প্ৰদৰ্শন কৰে। বৰ্তমান এচএচবিয়ে উত্তৰাখণ্ড, উত্তৰ প্ৰদেশ, বিহাৰ, পশ্চিম বংগ, চিকিম, অৰুণাচল প্ৰদেশ, অসম আদি ৰাজ্যত কৰ্মৰত হৈ অৰ্হনিশে দেশৰ সীমাৰ ওপৰত অতন্ত্ৰ প্ৰহৰীৰ দৰে চকু ৰাখি আছে। সশস্ত্ৰ সীমাবলে দেশত আতংকবাদীৰ কাৰ্য্যকলাপ আৰু দেশলৈ নিচাযুক্ত দ্ৰব্য বা ড্ৰাগচৰ সৰবৰাহ বন্ধ কৰিবৰ বাবেও অৰ্হনিশে কাম কৰি আছে। বহুতো এচএচবিৰ জোৱান আতংকবাদীৰ লগত যুজ কৰি স্বহীদো হৈছে। সশস্ত্ৰ সীমা বলক সহায় কৰিবৰ বাবে বহুতো স্নিফাৰ ডগ বা চোৰাংচোৱা কুকুৰেও অৰ্হনিশে কাম কৰি আছে। ইতিমধ্যে বনু কলেজৰ পৰা আহি ঘৰ পালেহি আৰু আহিয়েই ক'কক লগত বহুৱাই বহুতো গালি শপনি আৰু বুজনি দিলে। কলেজৰ পৰা ঘূৰি আহোতে বনুয়ে এচএচবি অফিচত তেওলোকৰ ডগ ভানখনত দুটা কুকুৰ দেখি আহিছিল আৰু সেয়ে টাটাকক ক'লে "টাটা ক'কৰ কিজান এচএচবিৰ কুকুৰ হবৰ মন আছে আৰু সেয়ে এচএচবিৰ অফিচলৈ পলাই গৈছিল।

ঢেকুৰা দুটাৰ কাৰণেহে চাগে কমাণ্ডেণ্টক লগ কৰিব নোৱাৰিলে।" এই বুলি বনু আৰু দেউতাকে লাফিং ক্লাবৰ সদস্য সকলে হাঁহাৰ দৰে হাঁ হাঁ হাঁকৈ হাঁহিবলৈ ধৰিলে।

পাচদিনা পুৱা শুই উঠি আহি ঘৰৰ আগফালৰ গৈ থিয় হ'ল। ঘৰৰ সকলোৰে শুই উঠি আগফালৰ বেলকনিত থিয় হৈ ৰাস্তালৈ চোৱাটো এটা অভ্যাসৰ দৰে। বনুয়ে ৰাস্তালৈ চাই দেখিলে যে দুটা ঢেকুৰা কুকুৰে বাৰে বাৰে ফ্লেটৰ আগেৰে অহাযোৱা কৰি আছে। কুকুৰ দুটাৰ পায়চাৰি দেখি বনুয়ে দেউতাকক মাতিলে "টাটা এইফালে আহি চোৱাচোন, এই দুটা কালি ক'কক চাই থকা কুকুৰ দুটা নেকি?" দেউতাকে বেলকনিলৈ গৈ দেখিলে এটা ক'লা আৰু এটা ৰঙচুৱা মুগা বৰণৰ কুকুৰে ৰাস্তাৰে অহাযোৱা কৰি আছে আৰু মাজে মাজে বনুহতৰ ফ্লেট টেনেমেণ্টলৈ চাই আছে। বনুৰ দেউতাকে কুকুৰ দুটাৰ কাণু দেখি বনুক ক'লে " ৰ, চিকিওৰিটি ৰাঘবক শুধি চাও। যোৱাকালি সিয়েই ক'কক উদ্ধাৰ কৰি আনিছিল।" এই বুলি দেউতাকে ৰাঘবক ফোনকৰি গেটৰ ওচৰলৈ আহি কুকুৰ দুটা চাবলৈ কলে। ৰাঘবে গেটৰ মুখৰ পৰা কুকুৰ দুটালৈ চাই চিঞৰি বনুৰ দেউতাকক ক'লে "চাৰ, হয় এই দুটাই কালিৰ কুকুৰ দুটা। সিহতে কালি মোক ক'কক লৈ ফ্লেটৰ ভিতৰলৈ সোমাই অহা চাই আছিল আৰু সেয়ে চাগে ক'কক চাবলৈ ভুমুকা ভুমুকি কৰি আছে।" কুকুৰ দুটাক চেঙেলীয়া ল'ৰাই ধুনীয়া ছোৱালী দেখিলে ছোৱালীৰ ঘৰৰ আগত পায়তাৰা দিয়াৰ দৰে পায়তাৰা দিয়া দেখি ৰাঘবে হাঁহি ৰাখিব নোৱাৰা হ'ল। বনুয়ে দেউতাকক ক'লে " ব'লা টাটা ক'কক তললৈ লৈ যাও আৰু সিহতক ক'কক দেখুৱাই দিও আৰু লগতে ক'কই ইমান বহল কেটল ব্ৰীজ কেনেকৈ পাৰ হ'ল তাৰো তদন্ত কৰি আহো।" ইয়াকে কৈ বনুয়ে দেউতাকৰ লগত ক'কক কোলাতলৈ তললৈ নামি গ'ল। ফ্লেটৰ গেটৰ ওচৰত ক'কক নমাই দি বনুয়ে দেউতাকক গেটৰ বাহিৰত ৰবলৈ ক'লে যাতে ক'ক ওলাই দৌৰ মাৰিলে বাহিৰত থকা কুকুৰ দুটাই ক'কক আহি আক্ৰমণ কৰিব নোৱাৰে। বনুৰ কথা শুনি ক'কই ফ্লেটৰ ভিতৰত গেটৰ কিছু দূৰলৈ গৈ দীঘলকৈ জাপ মাৰি কেটল ব্ৰীজখন পাৰহৈ ৰাস্তাত থকা টাটাকৰ ওচৰ পালেগৈ। ক'কৰ লং জাপ আৰু জাপ মৰাৰ টেকনিক দেখি বনু, ৰাঘব আৰু বনুৰ দেউতাক আছৰিত হ'ল। ইমান সৰু পোৱালীৰ ইমান দীঘল জাপ। ৰাঘবে ক'লে " চাৰ এইটো বাঘ আৰু পাগৰ ক্ৰচ পোৱালী নহয়তো? ইমান দীঘল জাপ মাৰিছে। বয়স দেখোন এবছৰ হোৱাই নাই।" দেউতাকে ৰাঘবক ক'লে " নহয় অ' এই পিঅৰ পাগ। এইৰ মাক বাপেকৰ নাম থকাৰ লগতে এইৰ KCI (Kennel Club of India) প্ৰমাণ পত্ৰও আছিল। বনুয়েহে ফালি পেলালে আৰু নতুন নাম দিলে।" ইতিমধ্যে ৰাস্তাত ঘূৰি থকা ঢেকুৰা কুকুৰ দুটাই কিছু দূৰৰ পৰা ক'কক পৰ্যবেক্ষণ কৰাত লাগিল। দেউতাক লগত থকা বাবে ক'কৰ সাহ বাঢ়িল আৰু তাই বাঘৰ পজ লৈ সিহতলৈ চাই ভুকিবলৈ ধৰিলে। ভুকভুকনি শুনি ঢেকুৰা দুটাই বুজিলে যে এইটোও আমাৰ দৰে কুকুৰেই

আৰু ফেপেৰি পাতি ভুকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। সত্যৰ অনুসন্ধান কৰি দুই ডেকুৰা অলপ পাচত অন্য ফাললৈ আতৰি গুছি গ'ল। বনুয়ে ডেকুৰা দুটাৰ ৰঙাটোৰ নাম জিমি আৰু পখৰাটোৰ নাম টমি দি ৰাঘবক ক'লে "কুকুৰ দুটা আহিলে মোক খবৰ দিবা। মই সিহতক বিস্কুট খুৱাই খুৱাই ক'কৰ বন্ধু কৰিম।" বনুৰ দেউতাকে ৰাঘব আৰু ফ্লেটৰ আনজন চিকিঅৰিটি মৃদুলক অনবৰতে গোট বন্ধ ৰাখিবলৈ কৈ নিজৰ ফ্লেট পালেহি। বনুৰ দেউতাকে কোচত তুলি লৈ আহোতে ক'কক ক'লে "ক'ক তই নীলা শিয়ালৰ সাধুটোৰ দৰে কিয় ভুকি দিলি। নহলে ডেকুৰা কেইটাই তোক বাঘ বুলি সদায় সমীহ কৰি থাকিল হয়। কিছুমান সময়ত যদি মৌন হৈ থাকিলে তোৰ এডভাণ্টেজ হয় মনে মনে থাকিব।" ক'কয়ো বুজাৰ দৰে মূৰ জোকাৰিলে।

যদিও কুকুৰ যুধিষ্ঠিৰৰ শেষ সংগী আছিল, অসম বা ভাৰতত বহু কম মানুহেহে কেনেল ক্লাব অব ইণ্ডিয়াৰ বিষয়ে জানে বা গম পায়। কেনেল ক্লাব অব ইণ্ডিয়া বা কেচিআই (KCI) শুদ্ধ (pure) জাতৰ কুকুৰ সমূহক ৰেজিষ্ট্ৰেচন কৰি প্ৰমাণ পত্ৰ দিয়া এক সংস্থা। পিঅৰ ফৰ চিঅৰ বুলি তেল কোম্পানী এটাৰ বিজ্ঞাপন এটা আমাৰ বহুতেই বোধহয় দেখা পাইছে। কুকুৰ কিনোতে কেচিআইৰ প্ৰমাণ পত্ৰ থাকিলে কুকুৰৰ জাত বা ব্ৰীড সম্পৰ্কে কিনোতাজন নিশ্চিত থাকিব পাৰে। পঞ্জীয়নৰ ওপৰিও কেচিআয়ে ডগ শ্ব, কুকুৰৰ প্ৰতিযোগিতা, কুকুৰৰ প্ৰমচন শ্ব আদিৰো আয়োজন কৰে। কেনেল ক্লাব অব ইণ্ডিয়া কুকুৰৰ আন্তৰাষ্ট্ৰীয় সংস্থা Federation Cynologique Internationale আৰু International Organization of Standardization ৰ ও সদস্য। বৃটিছৰ ৰাজত্ব কালত ভাৰতবৰ্ষত ১৮৫৭ চনৰ পৰা ১৯৪৭ চনলৈ হায়দৰাবাদ, উটি, মহীশূৰ, কলিকতা আদি ঠাইত কেইবাটাও কেনেল ক্লাব বা কুকুৰ প্ৰেমী ব্যক্তিৰ সংস্থাই গঢ় লৈ উঠে। স্বাধীনতাৰ পাচত এই সকলোবোৰ সংস্থা লগ হৈ ১৯৭৮ চনত কেনেল ক্লাব অব ইণ্ডিয়া গঠন কৰে। কেনেল ক্লাব অফ ইণ্ডিয়াৰ উপৰিও বিভিন্ন জাতৰ কুকুৰৰ গৰাকী সকলৰ German Shepherd Dogs Club of Indian, Great Dane Club of India, Tamilnadu Rottweiler Association, Indian Steger Show আদি বিভিন্ন ক্লাব আছে। বনুয়ে এদিন দেউতাকক শুধিলে "টাটা আমাৰ অসমৰ দেশী কুকুৰবোৰৰ কিবা ক্লাব আছে নেকি?" দেউতাকে উত্তৰ দিলে মই নাজানো দেই। বনুৱে হাঁহি হাঁহি দেউতাকক ক'লে "নাই যদি দেখোন আমি 'ভতুৱা কুকুৰ ক্লাব অব আচাম' বুলি এটা কুকুৰৰ ক্লাবেই খুলিব পাৰো।"

বনুৰ ফাইনেল পৰীক্ষা শেষ হ'ল আৰু বনুয়ে মিৰ্জাত স্থাপন হোৱা 'নিটচ মিৰ্জা (NITS MIRZA) নামৰ অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয় খনত ৰিচাৰ্চ এচিষ্টেণ্ট হিচাবে এপ্ৰেণ্টিচিপ আৰম্ভ কৰিলে আৰু লগতে জিআৰই(GRE) আৰু টফেল(TOEFL) পৰীক্ষাৰ বাবে চুৰান্ত প্ৰস্তুতি আৰম্ভ কৰিলে। কলেজৰ ফাইনেল ইয়েৰত থাকোতেই বনুয়ে অনলাইন যোগে পাৰস্কিক প্ৰস্তুতি সম্পূৰ্ণ

কৰিছিল। নিটচ মিৰ্জা অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয় খন কেইজনমান এইচিয়ানে(AEC) ২০০৭ চনত আৰম্ভ কৰিছিল আৰু ২০০৯ চনৰ পৰা কলেজখনত শিক্ষাবৰ্ষ আৰম্ভ হৈছিল। বনুৰ মাক আৰু দেউতাকে কলেজ খনত যথেষ্ট অংশীদাৰিত্ব (Shares) কিনিছিল আৰু সেয়ে কলেজ সম্পৰ্কীয় কামকাজত নিটচ মিৰ্জালৈ অহাযোৱা কৰিছিল। বনুয়ে মাকক ক'লে এইবাৰ তুমি আৰু টাটা নিচলৈ গ'লে ময়ো একেলগে যাম আৰু ক'কক লগতলৈ গৈ নিটচ মিৰ্জা দেখুৱাই আনিম। যাওতে প্ৰথমে টাটাই পঢ়া AEC (Assam Engineering College) খন দেখুৱাই নিম। ঘূৰি আহোতে নীলাচল পাহাৰৰ ওপৰত থকা ভূৱনেশ্বৰী মন্দিৰৰ পৰা আইআইটি গুৱাহাটী (Indian Institute of Technology Guwahati: IITG) খনো দেখুৱাই আনিম। একেদিনই তিনিখন ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজ দেখিলে ক'কৰ বহুত জ্ঞান হব। বাপেকলৈ চাই বনুয়ে ক'লে টাটা তুমিয়ে কোৱা ঘ্ৰাণেণ অৰ্দ্ধ ভোজনং , তিনিখন ইঞ্জিনিয়াৰিংকলেজ দেখিলে ক'কক আধা নহলেও তিনিভাগৰ এভাগ ইঞ্জিনিয়াৰ হবই। তাতে ক'কৰ আইকিউ(IQ) ইমান বেছি। দেউতাকে বনুক ক'লে মই কিন্তু ইমান গাঢ়ী চলাব নোৱাৰো। পৰনক কাইলৈ পুৱা ৯টা বজাত আমাৰ ঘৰ আহি পোৱাকৈ মাতি দে। বনু আৰু দেউতাকৰ কথোপকথন শুনি ক'কই আনন্দতে নেগুৰ মাৰি ঘৰৰ ভিতৰত ইফালৰ পৰা সিফাললৈ দৌৰিবলৈ ধৰিলে।

পাচদিনা পুৱা ফ্লেটৰ চিকিওৰিটি গাৰ্ড ৰাঘবে আহি কলিংবেল বজাই কলেহি যে কুকুৰ দুটা আহিছে। বনুয়ে গা ধুই থকা বাবে বনুৰ মাকে খিন এৰাৰুট বিস্কুট এপেকেট হাতত লৈ ক'ক সহ তললৈ নামি গ'ল। উদ্দেশ্য ক'কক তলতে পেছাব কৰাই আনিব আৰু বেচেৰা ভতুৱা কেইটাক খাবলৈ বিস্কুত কেইটা দি আহিব। তললৈ গৈ ক'কক ৰাস্তাৰ কাষত পেছাব কৰাই ভতুৱা দুটাক এটা এটা বিস্কুট খাবলৈ দিলে। ৰাঘবে অলপ দূৰত ক'কক ধৰি থাকিলে। কুকুৰ দুটাই শুঙি শুঙি বিস্কুট দুটা নাখাই থৰ হৈ বৈ থাকিল। বাহিৰৰ কুকুৰক বিস্কুট দিয়া দেখি ক'কই ভুকি ভুকি হুলস্থল লগাই দিলে। মাকে ৰাঘবক ক'লে, ক'কক মোক দে আৰু তই ওপৰৰ পৰা চাৰক খুজি এপেকেট গুড দে বিস্কুট লৈ আহগৈ। ক'কই কুকুৰ দুটাক অৰ্নগল ভুকি গ'ল আৰু নিজৰ ভাষাত কিবা কিবি গালি মাককো দিলে। ক'কৰ মতে ৰাস্তাৰ বনৰীয়া কুকুৰক কিয় বিস্কুট দিব লাগে। ইতিমধ্যে ৰাঘবে গুড দে বিস্কুট এপেকেট লৈ আহিল। ৰাঘবক ক'কক ধৰিবলৈ দি মাকে দুয়োটা কুকুৰক এটা এটা গুড দে বিস্কুট দিলে। কুকুৰ দুটাই শুঙি লৈ ফটাফট বিস্কুট দুটা খাল। তাৰ পাচত এটা এটাকৈ দি বিস্কুট পেকেট ভতুৱা দুটাক খুৱালে। খাই উঠি সিহতে নেগুৰ জোকাৰি অহা বাটেৰে গুচি গ'ল। ক'কয়ো সিহতক নেদেখা নোহোৱালৈকে ভুকি থাকিল। মাকে ক'কক

লৈ ওপৰলৈ আহিল। বনু আৰু দেউতাকক আহি মাকে কলেহি "দেখিছা আজিকালি ভতুৱা কুকুৰৰো চইচ হ'ল। খিন বিস্কুট নাখাই। গুড দে বিস্কুট লাগে। আৰু এই ক'কটো ইমান জেলাচ কিয়? ভতুৱা দুটাক বিস্কুট দিয়া অলপো সহ্য হোৱা নাই।"

চাৰে আঠ বজাৰ লগে লগে পৰন আহি বনু হতৰ ফ্লেট পালহি। ন বজাত বনু, মাক, দেউতাক আৰু ক'কই মিৰ্জালৈ বুলি যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে। বনুৰ দেউতাকে পৰনক ক'লে AEC হৈ যাবি। AEC ত সোমাই যাম। AEC(Assam Engineering College) বা অসম ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজ অসম তথা উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ প্ৰথমখন ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজ। ১৯৫৫ চনত ভাৰতৰ প্ৰথম প্ৰধান মন্ত্ৰী ৩ জৱাহৰলাল নেহেৰুৱে জালুকবাৰীত এই ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজৰ উদ্বোধন কৰে আৰু অসমত অভিযান্ত্ৰিক শিক্ষাৰ নতুন যুগ আৰম্ভ হয়। ১৯৮০ চনত অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয়ে ৰূপালী জয়ন্তী আৰু ২০০৫ চনত গৌৰবোজ্বল সোণালী জয়ন্তী পালন কৰি আজিও উচ্চশিৰে উজলি আছে। অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয় আগতে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধীন আছিল আৰু Assam Science and Technology University (ASTU) স্থাপন হোৱাৰ পাচত AEC নৱগঠিত ASTU ৰ অধীনলৈ আহে। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধীনত থাকিবৰ বাবে অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে ন্যস্তস্বাৰ্থকাৰী কিছু ব্যক্তিৰ পৰোচনাত পৰি আন্দোলন কৰিছিল যদিও মহামান্য গুৱাহাটী উচ্চন্যায়লয়ৰ হস্তক্ষেপত অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয় সহ অসমৰ সকলো চৰকাৰী অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয় ASTU ৰ অধীনলৈ আহে। প্ৰায় ৪০০ একৰ মাটিত বিখ্যাত দীপৰ বিলৰ সমীপত আৰু গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ কাষত গুৱাহাটী:১৩ অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয় অৱস্থিত। এটা সৰু পাহাৰে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় আৰু AEC ক পৃথক কৰি ৰাখিছে। অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয় বা AEC ত চিভিল, মেকানিকেল, ইলেকট্ৰিকেল, কেমিকেল, ইলেকট্ৰনিক্স এণ্ড টেলিকমিউনিকেশ্বন, কম্পিউটাৰ ইঞ্জিনিয়াৰিং, ইনস্ট্ৰুমেন্টেশ্বন, ইনগুষ্টিয়েল এণ্ড প্ৰডাকশ্বন ইঞ্জিনিয়াৰিং বিষয়ৰ ডিগ্ৰী পাঠ্যক্ৰম আছে। লগতে চিভিল, মেকানিকেল, ইলেকট্ৰিকেল বিষয়ৰ স্নাতকোত্তৰ (ME: Master of Engineering) আৰু মাষ্টাৰ অব কম্পিউটাৰ এপ্লিকেচ্বন (MCA) ৰ পাঠ্যক্ৰমো আছে। প্ৰথম অৱস্থাত অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয় সম্পূৰ্ণৰূপে আবাসিক (residential) কলেজ আছিল যদিও পৰবৰ্তী সময়ত ইয়াত ঘৰৰ পৰা অহা (day scholar) ছাত্ৰ-ছাত্ৰীকো অধ্যয়ন কৰিবলৈ দিয় হ'ল। অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয়ত আঠটা হোষ্টেল আছে। ইয়াৰ আঠ নম্বৰ হোষ্টেলটো ছোৱালীৰ হোষ্টেল। ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজৰ ছাত্ৰ সকলৰ মাজত এই হোষ্টেলটো অগ্নিগড় বুলি জনাজাত। কাৰণ হোষ্টেলটোৰ তিনওফালে পাহাৰ আৰু হোষ্টেলৰ ৰাস্তাৰ মুখতে প্ৰিঞ্চিপালৰ আবাসগৃহ।

অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয়ৰ কেম্পাচ সোমোৱাৰ লগে লগে বনুয়ে পৰনক ক'লে "প্ৰথমে টাটা হতৰ ৫নম্বৰ হোষ্টেলৰ কাষত ৰাখিবা।" কথা মতেই পৰনে গাড়ী নি ৫নম্বৰ হোষ্টেলৰ আগত ৰাখিলে। গাড়ীৰ পৰা নামি সকলো হোষ্টেলৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। বনুয়ে হোষ্টেলৰ ৯নম্বৰ কোঠাৰ সন্মুখত বৈ ক'কক কলে "চা ক'ক এইটো ৰুমতে টাটা দুবছৰ আছিল। তাৰ পাচৰ দুবছৰ প্ৰথম মহলাত আছিল। বৰ্তমানৰ আবাসী সকল বোধহয় ক্লাচ কৰিবলৈ গ'ল। সেই বাবে তলা ওলমি আছে। নহলে তোক ৰুমৰ ভিতৰতোও দেখুৱাই নিলো হয়।" ক'কক গোটেই হোষ্টেলটো দেখুৱাই দি বনু, টাটা আৰু বনুৰ মাক তিনিও গাড়ীলৈ উভতিল। ক্লাচ কৰিবলৈ নোযোৱা দুই চাৰিজন আবাসীয়ে বনু হতলৈ চাই ভুমুকা ভুমুকি কৰিলে আৰু নিজৰ ভিতৰতে কিবা কথা পাতিলে। গাড়ীত উঠি বনুয়ে ক'কক পুনৰ টাটাকৰ দিনৰ হোষ্টেলৰ সাধু কোৱা আৰম্ভ কৰিলে। "শুন ক'ক, টাটাহত যেতিয়া প্ৰথম দিনা হোষ্টেললৈ আহিছিল, সেই দিনা ৰাতি চিনিয়ৰ সকলে টাটা হতক কে কে হুৱা, কে কে হুৱা জালুকবাৰীৰ আমিয়েই ৰজা, শিয়ালবোৰ আমাৰ প্ৰজা বুলি চিঞৰিবলৈ লগাই দিছিল। টাটা হতৰ হোৱা শুনি পাহাৰৰ শিয়ালবোৰেও সমানে হোৱা দিছিল আৰু শিয়ালৰ হোৱা শুনি হোষ্টেল আৰু ওচৰৰ কুকুৰবোৰে খুব ভুকিছিল। গতিকে তই যদি কেতিয়াবা ৰাতি ইয়ালৈ টাটাৰ লগত আহ আৰু শিয়ালৰ হোৱা শুন তৎক্ষণাত নুভুকিবি, সেইবোৰ আচল শিয়াল নহবও পাৰে।" ক'কই বনুৰ কথাবোৰ শুনি বুজিপোৱাৰ দৰে মূৰ জোকাৰিলে। অলপ দূৰ গৈ পৰনে ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজৰ মূল ভৱনৰ সন্মুখত গাড়ী ৰখাই দিলে। গাড়ীৰ পৰা সকলো নামিল। বনুৰ দেউতাকে নিজৰ বন্ধু অৰূপলৈ ফোন মাৰিলে। অলপ পাচত অৰূপ ওলাই আহিল আৰু দুয়োবন্ধুয়ে কথা পতাত লাগিল। দুই বন্ধুয়ে কথা পাতি থকাৰ সময়তে বনু আৰু মাকে ক'কক কলেজৰ মূল ভৱনটো আৰু কাষতে থকা কেণ্টিন খন দেখুৱাই আনিলে।

বন্ধুৰ পৰা বিদায় লৈ বনুৰ দেউতাক, বনুৰ মাক, বনু আৰু ক'কই মিৰ্জা অভিমুখে যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে। গাড়ীত উঠিয়েই বনুয়ে মাত লগালে "টাটা তোমালোকৰ কলেজৰ টয়লেটবোৰ ইমান লেতেৰা। মই টয়লেটৰ ভিতৰ সোমাই নাকত ধৰি থু থু কৰি ওলাই আহিলো। চাফা কৰি ৰখাত অসুবিধা ক'ত? টয়লেটৰ অৱস্থাই কলেজ আৰু হোষ্টেলৰ হাইজিন আৰু পৰিষ্কাৰ পৰিচ্ছন্নতা কিমান তাকে প্ৰতিফলিত কৰে।" বনুৰ কথা শুনি দেউতাকে উত্তৰ দিলে " বনু এইখন চৰকাৰী কলেজ হয়। এবাৰ চৰকাৰী চাকৰি পালে ভাৰতৰ মানুহে কাম নকৰিলেও দৰমহা পাব বুলি নিশ্চিত হৈ থাকে। অসমৰ মানুহতো আৰু এখোপ চাৰ। গতিকে টয়লেট ক'ৰপৰা চাফা হৈ থাকিব। আজি বিয়া, কাইলৈ মামা মৰিল, পৰহিলৈ পথ বন্ধ, চতহিলৈ শ্ৰাদ্ধ আৰু কত কি বাহানা। বিহু, পূজা আৰু উৎসব বোৰৰ কথা নকলোৱেই বা। কিছু বছৰ আগতে

এবাৰ এজন চাফাই কৰ্মীক কেইবাদিনো কামলৈ নহা বাবে প্ৰিঞ্চিপালে অগৰি দগৰি গালি পাৰিলে। সি প্ৰিঞ্চিপালক ফেপেৰি পাতি ধৰি ক'লে চাৰ মোক এতিয়াই চাচপেণ্ড কৰক। পাচদিনা পুনৰ প্ৰিঞ্চিপালক গৈ ক'লে চাৰ মোক চাচপেণ্ড কৰক। মই অহাযোৱা কৰিম কিন্তু কাম নকৰো। খঙত অগ্নিশৰ্মা হৈ প্ৰিঞ্চিপালে চাফাই কৰ্মী জনৰ চাচপেণ্ডৰ আদেশ জাৰী কৰিলে। চাচপেণ্ডৰ আদেশ পাই চাফাইকৰ্মী জন অতি আনন্দিত হ'ল আৰু আনন্দমনেৰে হাঁহি মাতি অৰ্ডাৰখন হাতত লৈ গুছি গ'ল। পাচদিনা পুৱা হাতত মিঠাই পেকেট এটা লৈ চাফাই কৰ্মীজন প্ৰিঞ্চিপালৰ ঘৰ পালেগৈ আৰু কৃতজ্ঞতা জনালে। খঙতে প্ৰিঞ্চিপালে মিঠাই পেকেটতো দলিয়াই পেলালে আৰু সুধিলে, মানুহে প্ৰমচন পালে মিঠাই খুৱাই, তই চাচপেণ্ড হৈ মিঠাই খুৱাবলৈ আহিছ, পাগল হলি নেকি? সি উত্তৰ দিলে, নহয় চাৰ, মোক চাচপেণ্ড কৰি উপকাৰ কৰিলে বাবেহে মিঠাই আনিছো। এতিয়া মই বিনা কামি প্ৰথমে ৫০শতাংশ দৰমহা আৰু পাচত ৭৫ শতাংশ দৰমহা পাম। দেইলী হিচাবে বাহিৰত কাম কৰি দানা পানী আৰু মদৰ খৰছ উলিয়াই লম। ৩/৪ বছৰৰ পাচত কেচত জিকি একেলগে বহুতো এৰিয়াৰ পাম আৰু কামত যোগদান কৰি মাৰুতি এখন কিনিম। চাফাই কৰ্মীজনৰ কথা শুনি প্ৰিঞ্চিপালে হাহিবই নে কান্দিবই ভাবি মূৰে কপালে হাত দি বহি পৰিল। যেতিয়ালৈকে চৰকাৰী চাকৰি পোৱা লোক সকলৰ মানসিকতা সলনি নহয় চৰকাৰী কলেজৰ টয়লেতো তহতৰ প্ৰাইভেট কলেজৰ দৰে পৰিষ্কাৰ নহয়। তই দেখোন কটন কলেজত এজন প্ৰফেচৰক তিনিবছৰৰ ক্লাচত মাত্ৰ দুদিন নে তিনিদিনহে দেখিছিলি কিন্তু টিউচনত সদায় লগ পাইছিলি।" ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজৰ পৰা APRO (Assam Police Radio Organization) হৈ পৰনে বনু হতক লৈ মিৰ্জালৈ বুলি যাত্ৰা কৰিলে।

অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয়ৰ কেম্পাচৰ এটা বিশেষত্ব হ'ল এয়ে যে কেম্পাচত সোমোৱাৰ সময়তে গেটৰ সন্মুখতে অবস্থিত চৰকাৰী আয়ুৰ্বেদিক মহাবিদ্যালয়ৰ কেম্পাচ আৰু এইচিৰ কেম্পাচ শেষ হ'লেই আৰম্ভ হয় APRO Training School কেম্পাচ।

চৰকাৰী আয়ুৰ্বেদিক মহাবিদ্যালয় সমগ্ৰ উত্তৰপূব ভাৰতৰ আয়ুৰ্বেদিক চিকিৎসাৰ

একমাত্ৰ শৈক্ষিক প্ৰতিষ্ঠান ১৯৪৮ চনত প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰা এই মহাবিদ্যালয়খন জালুকবাৰীৰ অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয় পথত অৱস্থিত। প্ৰথমতে ই গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ লগত সংযুক্ত আছিল যদিও পিছলৈ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ য়ুনিভাৰ্ছিটি অৱ হেল্থ ছায়েঞ্চেস, অসম প্ৰতিষ্ঠা হোৱাত ২০১০ চনৰ পৰা এই মহাবিদ্যালয় ইয়াৰ অধীনলৈ আহে চৰকাৰী আয়ুৰ্বেদিক মহাবিদ্যালয় ভাৰতৰ পৰম্পৰাগত ঔষধ ব্যৱস্থা আয়ুৰ্বেদৰ এক অগ্ৰণী শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান। স্বৰাজ্যোত্তৰ কালত জাতীয়তাবাদী মনোভাৱ আগত ৰাখি অসমৰ লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈ

,লোকবন্ধু ভূবেন্দ্ৰ বৰুৱা আৰু প্ৰতিষ্ঠাপক অধ্যাপক ডা° জগদীশ চন্দ্ৰ ভট্টাচাৰ্যই এই মহা-বিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ১৯৪৮ চনৰ ২০ ডিচেম্বৰত এক ভাড়াঘৰত তদানীন্তন মুখ্যমন্ত্ৰী গোপীনাথ বৰদলৈয়ে চৰকাৰী আয়ুৰ্বেদিক মহাবিদ্যালয় উদ্বোধন কৰেইয়াৰ এবছৰ পিছত ই চানমাৰিৰ চৰকাৰী ভৱনলৈ(বৰ্তমানৰ অসম অভিযান্ত্ৰিক প্ৰতিষ্ঠানৰ ঠাই) স্থানান্তৰ হয় আৰু জুলাই,১৯৫৯ত ই জালুকবাৰীৰ বৰ্তমানৰ স্থানলৈ স্থায়ী ভাৱে স্থানান্তৰিত হয়। ১৯৬০ চনত গুৱাহাটী চিকিৎসা মহাবিদ্যালয় জালুকবাৰীৰ এই মহাবিদ্যালয়ৰ লগতে জন্মলাভ কৰে আৰু সাত বছৰলৈ এই মহাবিদ্যালয়ৰ ভৱন দুয়োখন বিদ্যালয়ে ভগাই লয় প্ৰথমতে ই গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ লগত সংযুক্ত আছিল যদিও পিছলৈ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ য়ুনিভাৰ্ছিটি অৱ হেল্থ ছায়েঞ্চেল্ছ, অসম প্ৰতিষ্ঠা হোৱাত ২০১০ চনৰ পৰা এই মহাবিদ্যালয় ইয়াৰ অধীন লৈ আহে।

অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয়ৰ ৩ নম্বৰ হোষ্টেল পাৰহৈয়ে এইচি কেম্পাচৰ বাহিৰত অৱস্থিত APRO Training School. এই স্কুলৰ আৰম্ভনি ১৯৪৮ চনত চিলঙত হয় আৰু ১৯৭৫ চনত জালুকবাৰীৰ ৫০ একৰ মাটিৰ কেম্পাচলৈ স্থানান্তৰ কৰা হয়। পুলিচৰ বাবে বেতাৰ বা wireless communication ৰ গুৰুত্ব ১৯৪৪ চনত দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ সময়তে উপলব্ধি কৰি ১৯৪৬ চনৰ ১২ মাৰ্চত অসম পুলিচ ৱায়াৰলেচ কমিউনিকেচন (Assam Police Wireless Communication) নামৰ বিভাগৰ প্ৰতিস্থা কৰা হয়। অসমৰ তেতিয়াৰ ৰাজধানী চিলঙক নগাও, দৰং, গোৱালপাৰা, লক্ষীমপুৰ, শিৱসাগৰ, কাছাৰ জিলাৰ সদৰ ঠাই আৰু লগতে তুৰা আৰু হাফলং চহৰক wireless communication ৰে সংযোগ কৰা হয়। তাহানিৰ দিনত পুলিচৰ যোগাযোগৰ বাবে APRO অতিশয় গুৰুত্বপূৰ্ণ আছিল আৰু আজিৰ মবাইল ফোনৰ যুগতো ই পুলিচৰ নিজা যোগাযোগৰ নেটৱৰ্ক হিচাবে ভূমিকা পালন কৰি আছে।

ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাই পথ উঠাৰ পাচতে পৱনে দ্রুত গতিত গাড়ী চলাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বিমান বন্দৰ পাৰহৈ বনু হত মিৰ্জাৰ নিজেস্বৰী মন্দিৰৰ সমীপত আৰু মালিয়াটা পাহাৰৰ সন্মুখত অৱস্থিত নিটচ মিৰ্জা পালেগৈ। নিটচ মিৰ্জাত গাড়ীৰ পৰা নামি বনু আৰু মাকে ক'কক নিটচ মিৰ্জা ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজ খন দেখুৱাত লাগিল। ককয়ো নতুন মুকলি ঠাই দেখি শুঙি শুঙি আনন্দ মনেৰে নেগুৰ জোকাৰি জোকাৰি সকলো চোৱাত লাগিল। কলেজ খন দেখুৱাই বনুৰ মাকে বনুক ক'লে বল আমি গাৰ্লচ হোষ্টেললৈ যাও আৰু মেট্ৰন অনিমাৰ ক'কক চিনাকি কৰি দিও। ভবিষ্যতে আমি সকলো কৰবালৈ গ'লে ক'কক অনিমাৰ লগতে এৰি থৈ যাব লাগিব। ক'কয়ো ভাল পাব আৰু ছোৱালী বোৰেও ভাল পাব। এই বুলি প্ৰিঞ্চিপালৰ লগত কথা পাতি থকা বাপেকক এৰি বনু আৰু মাক গাৰ্লচ হোষ্টেল পালেগৈ। গাৰ্লচ হোষ্টেল পাই

গাড়ীৰ পৰা নামি বনু আৰু মাক হোষ্টেলৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। ক'কক বনুয়ে হোষ্টেলৰ কমন ৰুমত নমাই দিয়াৰ লগে লগে ক'কই আনন্দত কমন ৰুমৰ ভিতৰত দৌৰিবলৈ ধৰিলে। নিজৰ ৰুমৰ পৰা শব্দ শুনি অনিমা ওলাই আহিল আৰু ক'কক দেখি ইমান ধুনীয়া পোৱালী বুলি কোলাত তুলি ললে। ইতিমধ্যে কুকুৰ ভালপোৱা কেইবাজনী ছোৱালী কমন ৰুমলৈ আহিল আৰু ক'কৰ লগত খেলাত লাগিল। দুজনী মানে ক'কক নিজৰ ৰুমলৈ নি ৰামো দেখুৱাই আনিলে। অনিমাই বনুৰ মাকক আশ্বাস দিলে যে কৰবালৈ গ'লে চিন্তা কৰিব নালাগে। ক'কক হোষ্টেলত থৈ গ'লে ক'কই আনন্দ মনেৰে থকাৰ লগতে ছোৱালীবোৰেও ভালেই পাব। কুকুৰ ভালপোৱা অনিমাৰো ক'কক দেখি আনন্দত তত নাইকিয়া হ'ল। বনুৰ মাকে অনিমাক ক'লে " অহা সপ্তাহত ট্ৰায়েল হিচাবে ক'কক দুদিনৰ বাবে তোমাৰ লগত থৈ যাম। লগতে ক'কই কেনেকৈ কাগজত পেছাব, পায়খানা কৰে, কেতিয়া কি খাই সকলো বুজাই থৈ যাম।" এই বুলি বনু আৰু মাকে গাড়ীত উঠি হোষ্টেলৰ পৰা পুনৰ কলেজলৈ আহিল। বনুয়েও নিজৰ প্ৰজেক্ট সম্পৰ্কে কলেজত আহি প্ৰিন্সিপালৰ লগত আলোচনা কৰিলে। তাৰ পাচত বনু, বনুৰ দেউতাক , মাক আৰু ক'কই ঘৰলৈ বুলি যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে। গাড়ীত উঠিয়েই দেউতাকে পৰনক ক'লে "পৰন চেফ ধাবাত সোমাই তাতে লাঞ্চ খাই যাম।"

চেফ ধাবাত গৈ বনুহতে ভালদৰে ৰুটি, তৰকা আৰু চিকেনেৰে দৰনি পিটি খাই ঘৰলৈ বুলি যাত্ৰা কৰিলে। গাড়ীত উঠি বনুয়ে দেউতাকক ক'লে টাটা ক'কক তোমালোকৰ তাহানি দিনৰ সাধু শুনাই মোক দিয়াৰ দৰে অলপ জ্ঞান দিয়া। আমাৰো সময় পাৰ হৈ যাব। বনুৰ কথা শুনি মাকে ক'লে নালাগে, নালাগে একেবোৰ কামোৰ আৰু কিমান খাৰ? বনুয়ে ক'লে আমি কামোৰ বহুত খালো, ক'কয়ো ভাগ পাব লাগে। বৰ হলে তুমি হেডফোন লগাই গান শুনিবা। বনুৰ কথা শুনি দেউতাকে আৰম্ভ কৰিলে। শুন ক'ক আমি স্কুলত পঢ়াৰ সময়ত সকলোতকৈ দুষ্ট, বাকপটু, প্ৰত্যুৎপন্নমতি, প্ৰেজেনচ অব মাইণ্ড থকা লৰা আছিল কেপেং (আচল নাম কেৱল স্কুলৰ ৰেজিষ্টাৰতে সীমাবদ্ধ)। পঢ়া শুনাত অকনো মতি নাই, ফুটবল, চিনেমা, থিয়েটাৰ, চাধা, ভাং, সপোন দেখি তীৰ খেলা আদিত কিন্তু অতিশয় আগ্ৰহী আৰু পাৰ্গত আছিল। সেই সময়ত নগাৱৰ পৰা চাপৰমুখৰ শেষ বাছখন আবেলি ৫বজাত আহিছিল আৰু তাৰ পাচত কোনো যোগাযোগ নাছিল। স্কুলত ১০ বজাত উপস্থিতি দি স্কুলৰ পৰা পলাই গৈ নগাও পাওতে নুন শ্বৰ ইণ্টাৰভেল হয়। আৰু মেটীনি শ্ব সম্পূৰ্ণকৈ চালে বাচ ধৰি উভতি অহা অসম্ভব। সেয়ে কেপেঙে হলৰ গেট কীপাৰৰ লগত ফিটিং কৰি লৈছিল যে চিনেমাৰ ইণ্টাৰভেলৰ পাচৰ থিনি প্ৰথমে চাব আৰু ইণ্টাৰভেলৰ আগৰথিনি পাচত চাই বাচ ধৰি ঘৰ পাবহি। সেই দৰে চলিয়েই কেপেঙে ১০বাৰ মেট্ৰিক দিবলৈ সক্ষম হৈছিল। ১০ নম্বৰৰ বাৰ পৰীক্ষা দিবলৈ যাওতে বৰা চাৰে পৰীক্ষা

হলত কেপেঙক কলে " কেপেং আৰু কিমান বাৰ পৰীক্ষা দিয় আৰু?" কেপেঙে তপৰাই উত্তৰ দিলে "চাৰ ফেইলৰ ইজ দা পিলাৰ অব চাকচেচ" । চাৰে উত্তৰ দিলে "হেৰ কেপেং গোটেই জীৱন পিলাৰেই বনাবি নে কেতিয়াবা চাদ বনোৱাৰ কথাও ভাবিবি।" পৰীক্ষা হলত তেতিয়া হাঁহিৰ ৰোল উঠিল। এবাৰ স্কুলত কলেৰা বেজী দিয়াৰ পাচদিনা কেপেং স্কুললৈ নাছিল। দুটা বজাত স্কুল চুটি দি হেডচাৰ চাইকেললৈ ঘৰলৈ বুলি ৰাওনা হ'ল। দূপৰীয়া ভৰ বদত চাৰে কেপেঙক দেখি সুধিলে 'ঐ কেপেঙ স্কুললৈ নগৈ গৰমত ৰাস্তাত কিয় বহি আছ?' কেপেঙে উত্তৰ দিলে 'চাৰ যোৱা কালি কলেৰা বেজী তিকাক লৈছিলো বাবে তিকা সেকী আছে। গম পকাৰাস্তা আছে যেতিয়া নিমখ ভাজি সেক দিবলৈ গৈ নিমখ আৰু খৰি নষ্ট কৰাৰ দৰকাৰ নাই। সেই সময়ত কলেৰা বেজী ললে খুউব বিষ হৈছিল আৰু বহুতে নিমখ ভাজি কাপোৰত বান্ধি সেক দিছিল। কেপেঙৰ কথা শুনি হেড চাৰে মুখ তিপি হাঁহি চাইকেল মাৰি গুছি গৈছিল। সুবিধা পালে কেপেঙ কিন্তু তৰুণ গগৈতকৈও চতুৰ মূখ্যমন্ত্ৰী হ'ল হয়। এতিয়া তাহানিৰ এই কথা বোৰ সাধুৰ দৰে লাগে। এতিয়া চাপৰমুখৰ পৰা নগাও মাত্ৰ ২০ মিনিট সময় লাগে। তেতিয়া দেৰ ঘণ্টাৰ পৰা দুঘণ্টা পৰ্যন্ত লাগিছিল। তেতিয়াৰ দিনৰ কেপেঙৰ ইনভেটিভ আইদিয়া বোৰ মনত পৰিলে অকলে অকলে হাঁহি উঠে। টাটাকৰ সাধুশুনি ড্ৰাইভাৰ পৰনে মাত লগালে 'সৰুতে ময়ো কেপেঙৰ দৰে টেঙৰ আছিলো।' বনুয়ে লগে লগে পৰনক উত্তৰ দিলে ' সেই বাবে পঢ়া শুনা নকৰি গুৱাহাটীলৈ আহি ড্ৰাইভাৰ হ'লাহি'।

গধুলি সময়ত বনুয়ে দেউতাকক ক'লে "টাটা মেইল আহিল, অহা সোমবাৰে ভিছাৰ(VISA) ইণ্টাৰভিউ আছে। গতিকে মই দেওবাৰে দিল্লীলৈ যাব লাগিব। মই অন লাইন টিকেট কৰিম নে তুমি জাংগল ট্ৰেভেলচৰ (Jungle Travels) হতুৱাই টিকেট কৰিবা।" দেউতাকে বনুক ক'লে " মই জাংগল ট্ৰেভেলচৰ হতুৱাই কৰাই দিম। কেতিয়া ঘূৰি আহিবি?" বনুয়ে ক'লে " দেওবাৰে যাম আৰু বুধবাৰে ঘূৰি আহিম।" বনুৰ মাকে কথাবোৰ শুনি ক'লে "ভালেই হল। আমি ক'কক লৈ প্ৰথমে মিৰ্জালৈ যাম। তাত ক'কক অনিমাৰ লগত গাৰ্চ হোষ্টেলত থৈ তোক এয়াৰ পৰ্টত নমাই থৈ ঘৰলৈ আহিম। এক গুলিত দুই চিকাৰ হব। " কথা বতৰ শেষ হোৱাৰ লগে লগে বনুৰ দেউতাকে জাংগল ট্ৰেভেলচলৈ ফোন কৰিলে। জাংগল ট্ৰেভেলচ গুৱাহাটীৰ অতি পুৰণি আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য ট্ৰেভেল এজেন্টি। ১৯৮৯ চনত গুৱাহাটীৰ এটা সৰু কোঠাত এটা টেলিফোন আৰু কিছু অভিজ্ঞতা তথা আত্মবিশ্বাস লৈ স্বামী-স্ত্ৰী দ্বয় আশিস আৰু জাহ্নৱী ফুকনে জাংগল ট্ৰেভেলচ আৰম্ভ কৰিছিল। তাৰ পাচত আৰু তেওলোকে উভতি চাবলগা হোৱা নাই। গুৱাহাটীৰ সকলোতকৈ পুৰণি ট্ৰেভেল এজেন্টি পাচে ৰাইন ট্ৰেভেলচ(Rhino Travels)। ১৯৬৮ চনতে ৮গোপাল চন্দ্ৰ বৰুৱা দেৱে এই ট্ৰেভেল এজেন্টি

স্থাপন কৰিছিল। অসমৰ সৰহ ভাগ বিমান যাত্ৰীয়েই ৮০/৯০ৰ দশকলৈ তেওলোকৰ পৰাই বিমানৰ টিকট সংগ্ৰহ কৰিছিল। ৩বৰুৱা দেৱ অতিশয় অমায়িক আৰু মধুৰ ব্যক্তিত্বৰ অধিকাৰী আছিল। প্ৰত্যজন টিকট কিনিবলৈ অহা ব্যক্তিকে তেও সম ব্যৱহাৰ কৰিছিল আৰু সকলোকে পাৰ্থ্যমানে সহায় কৰিছিল। বনুৰ দেউতাকেও আগতে ৰাইন ট্ৰেভেলচৰ পৰাই টিকট লৈছিল। বৰুৱা দেৱৰ মৃত্যুৰ পাচত আৰু জাংগল ট্ৰেভেলচ ঘৰৰ ওচৰ হোৱা বাবে পৰবৰ্তী সময়ত বনুৰ দেউতাকৰ ৰাইন ট্ৰেভেলচৰ লগত সম্পৰ্ক নোহোৱা হয়। পাচদিনা বনুৰ দেউতাকে জাংগল ট্ৰেভেলচৰ পৰা টিকট আনি বনুৰ হাতত দিলেহি। বনুও ভিছাৰ ইণ্টাৰভিউৰ বাবে দিল্লীলৈ যাবলৈ সাজু হ'ল।

দেওবাৰে দিনা পুৱা ৰাতিপুৱাৰ জলপান খাই বনু, বনুৰ দেউতাক, বনুৰ মাক সকলো এয়াৰপৰ্টলৈ যালৈ সাজু হ'ল। পৰনে আহি বনুৰ চুটকেচ আৰু ক'কৰ বিচনা, ক'কৰৰ খাদ্যৰ টোপোলা সকলো গাড়ীত তুলি দিলে। নিজৰ বিচনাখন নিয়া দেখি ক'কই পৰনক ভুকি থাকিল। দহ বজাত ক'কক লৈ সকলো গাড়ীত উঠিল। দেউতাকে পৰনক কলে "পৰন প্ৰথমে নিটচ মিৰ্জাৰ কপিলী হাউচলৈ যাম। তাত অনিমাৰ লগত ক'কক থৈ আহি বনুক এয়াৰ পৰ্টত নমাই দিম।" নিটচ মিৰ্জাৰ গাৰ্লচ হোষ্টেলৰ নাম আছিল কপিলী হাউচ। মিৰ্জাৰ নিচেই ওচৰত ৰাণী বনাঞ্চলত অৱস্থিত কপিলী নামৰ জুৰি এটাৰ পাৰত অৱস্থিত হ'ল কপিলী নামৰ পিকনিক স্পট। প্ৰতিবছৰে ঠাণ্ডা দিনত এই ঠাইলৈ পিকনিক খাবলৈ আৰু লগতে ৰাণী বনাঞ্চলৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য উপভোগ কৰিবলৈ আহে। পৰনে গাড়ী নি নিটচ মিৰ্জাৰ কেম্পাচৰ ভিতৰত অৱস্থিত কপিলী হাউচৰ সন্মুখত ৰখাই দিলেগৈ। বনুৰ মাকে ৰাস্তাৰ পৰাই মেট্ৰন অনিমাক জনাই থৈছিল বাবে গাড়ীৰ শব্দ শুনি অনিমা ওলাই আহিল। ক'ক আৰু ক'কৰ বস্তু বাহানি লগত লৈ অনিমা, বনু আৰু বনুৰ মাক গাৰ্লচ হোষ্টেলৰ ভিতৰলৈ গ'ল। ভিতৰলৈ গৈ বনুৰ মাকে অনিমাৰ ৰুমত ক'কৰ বিচনা পাৰি ক'কক কেনেকৈ কাগজত পেছাব পায়খানা কৰাব লাগে ভালদৰে বুজাই দিলে। তাৰ পাচত ক'কক লৈ তিনিও হোষ্টেলৰ পৰা ওলাই আহি গাড়ীৰ কাষ পালেহি। বনু, বনুৰ মাক আৰু দেউতাকে ক'কক মৰম কৰি কলে "তই তিনি দিন অনিমাৰ লগত হোষ্টেলত থাক। বনু দিল্লীৰ পৰা বুধবাৰে আহোতে তাইক নিবলৈ আহোতে তোকো লৈ যাম।" অনিমাৰ কোলাত উঠি ক'কই দুখনেৰে কৰুণ ভাবে মাকলৈ চালে। ক'কৰ কৰুণ চকুযুৰি দেখি বনু, মাক আৰু দেউতাকৰ মনতো বৰ দুখ লাগিল। মাক আৰু বনু যাতে আবেগিক হৈ চকুৰ পানী নুলিয়াই সেইবাবে দেউতাকে কলে 'সোনকালে গাড়ীত উঠা। বনুৰ দেৱী হব। আজিকালি গুৱাহাটী এয়াৰপৰ্টত বৰ দীঘল লাইন হয়"। এই বুলি দেউতাক গাড়ীত উঠিল আৰু দেউতাকৰ লগে লগে বনু আৰু মাকে গাড়ীত উঠিল।" পৰনে তিনিওকে লৈ

এয়াৰপৰ্ট অভিমুখে গাড়ীৰ এক্সিলেটৰ দবাই দিলে। বনুক এয়াৰ পৰ্টত নমাই দেউতাক আৰু মাক ঘৰ পালেহি। বনু আৰু ক'ক নথকা খালী ঘৰটোত সোমাই বনুৰ মাক আৰু দেউতাকৰ মন বিষাদেৰে ভৰি পৰিল।

গধূলি সময়ত বনুৰ মাকে অনিমালৈ ক'কৰ খবৰ শুধিবলৈ ফোন কৰিলে। অনিমাই ক'লে "বাইদেউ চিন্তা নকৰিব। অলপ সময় মন মাৰি আছিল যদিও এতিয়া সকলো পাহৰি হোষ্টেলৰ ছোৱালীৰ লগত খেলি আছে। ৰশ্মিৰ কামৰ পৰা চেন্দেল এপাত লৈ দৌৰি ফুৰিছিল আৰু ৰশ্মিয়ে পাচে পাচে ধেমালী কৰি খেদি ফুৰা দেখি এটা কামৰ পৰা আনটোলৈ দৌৰি লুকাতাকু খেলিছিল। কেইবাজনীয়ে কোলাত লৈ মৰমো কৰিছে।" ক'কৰ খবৰ পাই বনুৰ মাকৰ মনতো পাতল হ'ল। তেনেতে বনুয়েও জনালে যে তাই ভালে ভালে গৈ তাইৰ বান্ধৱী আনাৰ ঘৰ পালেগৈ। আনাৰ ঘৰতো বুৰু নামৰ এটা পাগ আছে। তাই নতুনকৈ আৰু এটা চিহুৱাহুৱা (Chihuahua) আনিছে। চিহুৱাহুৱাটোৰ নাম দিছে হুগ (Hugo)। চিহুৱাহুৱা হ'ল কুকুৰৰ আটাইতকৈ সৰু প্ৰজাতি। মেক্সিকৰ ৰাজ্য চিহুৱাহুৱাৰ পৰা এইবিধ কুকুৰৰ নামাকৰণ কৰা হৈছে। চিহুৱাহুৱাৰ উচ্চতা ৬ৰ পৰা ৯ ইঞ্চি মাত্ৰ আৰু ওজন দেৰ কিলোৰ পৰা তিনিকিলো হয়। চিহুৱাহুৱাক চেলিব্ৰিটি ডগ বুলিও কোৱা হয়। ব্ৰিটনি স্পিয়েৰচ (Britney Spears), ডেমি ম'ৰ (Demi Moore), পেৰিচ হিলটন (Paris Hilton), মাডনা/মেডনা (Madonna), জেনিফাৰ হেৱিট(Jennifer Hewitt) আৰু বহুতো চেলিব্ৰিটিৰ চিহুৱাহুৱা অতি প্ৰিয় আৰু সদায় লগত লৈ ফুৰে। মেৰিলিন মনৰোৰ (Marilyn Monroe) চু-চু (Choo-Choo) নামৰ এটা চিহুৱাহুৱা আছিল। চিহুৱাহুৱা আৰু বুৰুৰ লগত খেলিবলৈ পাই বনুয়ে ক'কৰ কথা এৰি মাকক সিহঁত দুটাৰ কথাহে কোৱাত লাগিল। মঙ্গলবাৰে দিনা গধূলি বনুয়ে মাকক ফোন কৰি জনালে যে তাইৰ বিমান বুধবাৰে বিয়লি তিনি বজাত গুৱাহাটী বিমান বন্দৰত অবতৰণ কৰিব। গতিকে আমি মিৰ্জাৰ পৰা ক'কাকলৈ তিনি বজাত তাইক বিমান বন্দৰৰ পৰা গাড়ীত উঠাই লব লাগিব।

বুধবাৰে সোনকালে ভাতপানী খাই বনুৰ মাক-দেউতাক ক'ক আৰু বনুক আনিবলৈ যাবৰ বাবে সাজু হ'ল। পৰনে আহি কলেহি যে উপায়ুক্তৰ কাৰ্য্যালয়ৰ সন্মুখত অখিল গগৈয়ে ধৰ্ণা দিছে বাবে অসম্ভৱ ট্ৰেফিক জাম হৈছে। গতিকে আমি বাইপাচ-গড়চুক হৈ যোৱা ভাল হ'ব। বনুৰ দেউতাকে ক'লে যি ফালে সুবিধা আৰু সময়মতে মিৰ্জা পামগৈ সেই ফালেই লৈ যা। পৰনে হাতীগাও-গড়চুক হৈ দীপৰ বিলৰ কাষে কাষে মিৰ্জালৈ বুলি গাড়ী চলালে। এই পথটোৰে গ'লে দীপৰ বিলৰ নান্দনিক সৌন্দৰ্য দেখা পোৱা যায়। ঠাণ্ডাকালি পথটোৰে আহি বহু লোকে দীপৰ বিলৰ কাষত বনভোজ খাইহি। নিটচ মিৰ্জা কেম্পাচ সোমাই পৰন কপিলী হাউচৰ কাষ পাও পাও হওতেই বনুৰ মাক আৰু দেউতাকে দেখিলে এটা কুকুৰ পোৱালীৰ পাচে পাচে দুই তিনি

জনী মান মাইকী মানুহ আৰু দুটা মান ল'ৰা দৌৰি আহিছে। পৰনে গাড়ীখন বখাই দিলে আৰু বনুৰ দেউতাক গাড়ীৰ পৰা নামি দেখিলে পোৱালীটো আন কোনো নহয়, ক'কহে আৰু পাচে পাচে অনিমা, হোষ্টেলত আয়া আৰু সুৰক্ষা কৰ্মীয়ে ক'ক ধৰিবলৈ দৌৰি আহিছে। ফোপাই জোপাই আহি অনিমাই বনুৰ মাকক কলে "বাইদেউ আপুনি ফোন কৰাৰ পাচৰে পৰা ক'ক অস্থিৰ হৈ আছিল। কেনেকৈ ইমান দূৰৰ পৰা আপোনালোকৰ গাড়ীৰ শব্দ শুনি দৌৰ মাৰিলে তলকিবই নোৱাৰিলো আৰু সেয়ে আমি সকলো পাচে পাচে দৌৰি আহিছো।" ক'কক কোলাত লৈ বনুৰ দেউতাকে গাড়ীত বহাই দিলে। পৰনে লাহে লাহে আগুৱাই কপিলী হোষ্টেলৰ আগত গাড়ীখন বখালে। ক'কই মাকৰ কোলাত উঠি মাকৰ গাল মুখ চেলেকি নেগুৰ মৰাত লাগিল। অনিমাই ক'কৰ বস্তু বাহনী খিনি আনি গাড়ীত উঠাই দিলেহি। ক'ক ক'ক বুলি অনিমাই ক'কক মাতিলেহে মাতিলে, ক'কই অনিমালৈ ঘূৰিয়েই নাচালে। অনিমাই বনুৰ মাকক ক'লে "বাইদেউ আপুনি অহাৰ আগলৈকে মোৰ লগত ছাৰ দৰে লাগি ফুৰিছিল, খেলিছিল কিন্তু আপোনাক পাই এক চেকেণ্ডতে সকলো পাহৰি গ'ল।" বনুৰ মাকে অনিমাক শান্তনা দি ক'লে " ক'কই মোক এতিয়া মাক বুলিয়েই ভাবে। গতিকে মাকক পালে কেচুৱাক আন কাকো নালাগে। লাহে লাহে তোমাৰ লগত মাজে মাজে থাকি তোমাকো ভালপোৱা হব।" অনিমাৰ পৰা বিদায় লৈ বনুৰ মাক দেউতাক বিমান বন্দৰলৈ বুলি ৰাওনা হ'ল। পৰনে গাড়ী নি বিমান বন্দৰৰ পাৰ্কি প্লেচত ৰাখি দিলেগৈ।

এয়াৰ পৰ্টৰ আগমণ দুৱাৰৰ সন্মুখত ক'কক লগত লৈ বনুৰ দেউতাক আৰু মাকে বনুৰ বাবে অপক্ষা কৰি ৰ'ল। বনুক তেওলোকে দেখাৰ আগতেই ক'কই দূৰত বনুৰ মাত শুনি বেণ্টৰ পৰা মূৰপোলোকা মাৰি বনুৰ ওচৰলৈ দৌৰ মাৰিলে। ক'কক দৌৰ মাৰা দেখি পাচে পাচে দেউতাকেও ক'কক ধৰিবলৈ দৌৰ মাৰিলে। ইতিমধ্যে বনু আহি ক'কৰ ওচৰ পালেহি আৰু ক'কক কোচত তুলি চুমা খোৱাত লাগিল। ক'কয়ো বনুক পাই আনন্দত নেগুৰ মাৰি বনুক চেলেকিবলৈ ধৰিলে। দেউতাকে বনুৰ চুটকেচটো ললে আৰু বনু, দেউতাক আৰু মাক তিনিও পৰনে পাৰ্কিং কৰি থোৱা গাড়ীৰ ওচৰ পালেগৈ। পৰনে বনুৰ চুটকেচ গাড়ীৰ পাচফালৰ ডিকিত ভৰাই দিয়াৰ পাচত আটায়ে গাড়ীত উঠি ঘৰলৈ বুলি ৰাওনা কৰিলে। পৰনে ক'লে এতিয়ালৈ চাগে যানজট শেষ কৰি অখিল গগৈ ঘৰ পালেগৈ। গতিকে আমি মালিগাও হৈয়েই যাও। বনুৰ দেউতাকে ক'লে যি ফালে গ'লে তোৰ সুবিধা আৰু সোণকালে ঘৰ পামগৈ বুলি ভাব সেই ফালেই যা। মালিগাও, কামাখ্যা, ভৰলুমুখ পাৰহৈ আহি গাড়ী গুৱাহাটী হাইকৰ্টৰ ওচৰ পালেহি। হাইকৰ্টৰ পোৱাৰ লগে লগে ক'কই ভুকিবলৈ ধৰিলে। ক'কই ভুকা কাৰণ বুজিপাই বনু, দেউতাক আৰু মাকে মিচমিচাই হাঁহিবলৈ ধৰিলে। বনুৰ মাক দেউতাকে দুদিনমান ফুৰাবলৈ

গাড়ীৰে আনি ক'কক গুৱাহাটী তাৰকাঘৰ, প্ৰসিদ্ধ লতাশিল পথাৰ আৰু হাইকৰ্টৰ ওচৰত অৱস্থিত গুৱাহাটীৰ বিখ্যাত মিঠাই দোকান জেবিজৰ পৰা পেৰা আৰু কাজুবৰ্ফি কিনি খাবলৈ দিছিল। ক'কই জেবিজৰ পেৰা আৰু কাজুবৰ্ফি। খাই ইমানেই ভাল পালে যে তাৰ পাচৰ পৰা হাইকৰ্ট আৰু লতাশিল পথাৰৰ ওচৰ পালেই ভুকি ভুকি পেৰা লাগে যে বুজাই দিয়া হ'ল। তাৰোপৰি ক'কই আন দোকানৰ পেৰা আৰু কাজুবৰ্ফি শুঙি শুঙি নোখোৱা হ'ল। বনুৰ দেউতাকে পৰনক ক'লে "পৰন জেবিজৰ আগেৰে নিয়া আৰু তাত অলপ ৰখাই দিবা। নহলে ক'কই গোটেই ৰাস্তা ভুকি ভুকি অশান্তি কৰি যাব আৰু ঘৰতো মোক ভুকি ভুকি গালি পাৰি থাকিব।" বনুৰ দেউতাকৰ কথা শুনি পৰনে জেবিজৰ সন্মুখত গাড়ী নি ৰাখিলে। দেউতাকে গাড়ীৰ পৰা নামি গৈ পেৰা আৰু কাজু বৰ্ফি কিনি আনি বনুৰ মাকৰ হাতত দিলেহি। বনুৰ মাকে প্ৰথমে ক'কক এটা পেৰা খাবলৈ দিলে। একেকোবে পেৰাটো খাই ক'ককই পুনৰ ভুকিবলৈ ধৰিলে। এইবাৰা মাকে কাজুবৰ্ফি এটা ভাঙি ভাঙি অকন অকনকৈ ক'কক দিলে ক'কই বৰ্ফি খাই থাকোতেই বনুহত ঘৰ পাও পাও হ'লহি। ক'কই আৰু মিঠাই খুজি ভুকাদেখি এইবাৰ মাকৰ খং উঠিল। "তোক ডা: শৰ্মাই মিঠাই খুৱাবলৈ মানা কৰিছে যদিও আমি তোক মৰমতে খাবলৈ দিও। তোৰ এটা দুটাই হেপাহ নপলায়। এইবুলি ধেম ধেমনি ধৰাত ক'ক চুপ হ'ল।" পৰনে গাড়ী আনি ফ্লেটৰ পাৰ্কিঙত ৰাখি দিলেগৈ। গাড়ীৰ পৰা নামি ক'ক সহ সকলো ফ্লেট পালেগৈ।

পাচদিনা পুৱা সোনকালে শুই উঠি ক'ক গৈ ফ্ৰিজৰ সন্মুখত বহি লৈ ভুকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। ক'কৰ ভুকভুকনি শুনি মাকে গম পালে ক'কই কিয় ভুকি আছে। সেয়ে বিচনাৰ পৰাই ধমকি মৰাত ক'ক চুপহৈ দুখ মনেৰে ফ্ৰিজলৈ চাই বহি থাকিল। অলপ সময় পাচত বনু শুই উঠি আহি দৃশ্যটো দেখি দুখ লগাত ফ্ৰিজৰ পৰা উলিয়াই ক'কক পেৰা এটা খাবলৈ দিলে। মাক শুই উঠাৰ পাচত ক'ক নেগুৰ জোকাৰি জোকাৰি মাকৰ পাচে পাচে ঘূৰিবলৈ ধৰিলে। ক'কই গম পালে যে মাকৰ আগত ভুকি থাকিলে ডাইল নগলে। সেয়ে সান্ত্বনাই আৰু ভদ্ৰ হৈ চেপ্টা দিয়াই ভাল। মাক বাথৰুমলৈ যাওতেও ক'ক বাথৰুমৰ সন্মুখতে দুখমনেৰে বহি ৰ'ল। মাকে বাথৰুমৰ পৰা ওলাই ৰাতিপুৱাৰ জলপান জোকাৰ কৰাত লাগিল আৰু ক'কও মাকৰ পাচে পাচে লাগি থাকিল। জলপান ৰেডী কৰি মাকে সকলোকে খাবলৈ মাতিলে আৰু ক'ককো এটা কাজু বৰ্ফি ভাঙি সৰু সৰু টুকুৰা কৰি কেইবাঠাইতো দিলে। ক'কই অতি দ্রুত গতিত সকলো কেইটা টুকুৰা খাই এইবাৰ টাটাকৰ ভৰিৰ ওচৰত বৈ নেগুৰ মাৰি মাৰি টাটাকৰ মুখলৈ চাই ৰ'ল। বনুৰ মাকে টাটাকক সাৱধান কৰি দি ক'লে " ক'কই পুৱাই পুৱাই দুটা মিঠাই খালেই। তুমি আৰু মিঠাই খুৱাই ক'কক মৰিবলৈ আগবঢ়াই নিদিবা। তুমি মনে মনে মিঠাই খুওৱা দেখিলে মই ফ্ৰিজৰ পৰা নি দাষ্টবিনত পেলাই থৈ আহিম। ছোৱালীজনীক লাই দি দি নষ্টটো কৰিলাই

ফুৰাবলৈ নি মনে মনে মিঠাই খুৱাই ক'ককো নষ্ট কৰিছা। ইমান ভাল ভদ্ৰ কুকৰটো তোমাৰ কাৰণে নষ্ট হব আৰু বেমাৰী হব।" বনুৰ টাটাকে নিজৰ ভাগৰ পেৰাটো ক'কক দিয়াৰ কথা ভাবিছিল যদিও ঘৰত এখন মহাভাৰত সৃষ্টি হোৱাৰ ভয়তে কামুৰি কামুৰি খোৱাত লাগিল। বোধহয় মাকৰ কথাবোৰ বুজিপাই ক'কই দুখ মনেৰে টাটাকৰ ওচৰৰ পৰা আতৰি গৈ নিজৰ বিচনাত শুই থাকিল।

এদিন দুদিনকৈ সময় পাৰহৈ যাবলৈ ধৰিলে। ক'কই টাটাকৰ লগত গাড়ীত ফুৰিবলৈ গৈ জুৰোড তিনিআলিৰ মিঠাই দোকান পূৰ্ণীমা চুইটত কালাকান্দ, বয়ল কেক আৰু কেডবেৰিজ খাবলৈ শিকিলে। যদিও জেবিজৰ পেৰা আৰু কাজু বৰ্ফিৰ সমান ভাল নাপায় তথাপি নাই মোমাইতকৈ কণা মোমায়েই ভাল বুলি খাই থয়। ক'কই ভাত খাই অত্যন্ত বেয়া পোৱা হ'ল আৰু কেৱল ৰয়েল কেনিন, পেডিগ্ৰি (৩০/৪০ টা গুটি), মাংস, মিঠাই আৰু বিভিন্ন ষ্টিকৰ বাহিৰে আন একো নোখোৱা হ'ল। যিদৰে আজি কালিৰ ল'ৰা ছোৱালীয়ে জাঙ্ক ফুড ভাল পাই ক'কয়ো কুকুৰৰ জাঙ্ক ফুডহে ভালপোৱা হ'ল। ভাত, ৰুটি, ফলমূল, বিস্কুত ক'কই মুখতে নিদিয়া হ'ল। ক'কৰ এই খাদ্যভাষৰ বাবে মাকে টাটাকৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ দোষ জাপি দিলে যদিও বনু নিৰপেক্ষ হৈ ৰ'ল।

২০১৩ চনৰ মে মাহৰ শেষৰ সপ্তাহত বনুৰ অষ্ট্ৰেলিয়ান ভিজা আহিল। বনুয়ে টাটাকক ক'লে "টাটা, মই অষ্ট্ৰেলিয়াৰ University of Technology Sydney (UTS) লৈকে যাম বুলি ভাবিছো। আমেৰিকাৰ ইউনিভাৰচিটিৰ অফাৰ আহিছে যদিও মই ভিজাৰ ইণ্টাৰভিউ নিদিও আৰু। UTS গ'লে দুবছৰ স্টুডেণ্ট ভিজা আৰু লগতে দুবছৰ ৱৰ্ক ভিজাও দিব। লগতে প্রতি সপ্তাহত ২০ ঘণ্টাকৈ কাম কৰিব দিব বাবে থকা খোৱাৰ খৰছ নিজেই উলিয়াই লব পাৰিম। গতিকে কম পৰিমাণৰ এডুকেচন লন ললেই হব।" দেউতাকে কলে "নিজে যি ভাল দেখ কৰ। মই একো নকও। নহলে পাচত সকলো দোষ মোৰ ওপৰত পৰিব। ক'কক তই আনিব কোৱা বাবে আনিব দিলো আৰু এতিয়া মই সদায় গালি শুনিব লাগে। তোক এতিয়া কিবা এটা কম পাচত কিবা সমস্যা হলে মাক জীয়েক দুয়োজনীয়ে নিতৌ গালি পাৰিবি।" বনুয়ে বিদেশলৈ যোৱাৰ চূড়ান্ত সিদ্ধান্ত লোৱা বুলি শুনি মাকে কোৱা আৰম্ভ কৰিলে "তই যদি যাম বুলি ভাবিছিলিয়েই তেন্তে ক'কক কিয় আনিছিলি। এতিয়া ক'ক মোৰ ডিঙিত সম্পূৰ্ণকৈ লাগিব। মই কামবন এৰি ঘৰত বন্দী হব লাগিব। কলৈকো লৰচৰ কৰিব নোৱাৰিম। বাপেৰে জীয়েৰে লগ লাগি ক'কক আনিলি, এতিয়া দুয়ো কথাপাতি বিদেশ যাবলৈ ওলাইছ। " লাহে লাহে কথাবোৰ বাঢ়ি গ'ল আৰু মাক বাপেক জীয়েকৰ তৰ্কাতৰ্কি শুনি ক'কই ভুকি ভুকি তিনওকে গালি

পাৰিবলৈ ধৰিলে। ক'ককৰ গালি শুনি তিনিও চুপ হ'ল আৰু ক'কক শূৰাই তিনিও মুখ ওফোন্দাই তিনিও শুই পৰিল।

ৰাতিপুৱা সোনকালে শুই উঠি বনুৰ দেউতাকে ভাবিলে বনুয়ে যিহেতু যোৱাৰ সিদ্ধান্ত ললেই এতিয়া মাকক সৈমান(pacify) কৰাৰ স্বার্থতে বনু যোৱাৰ আগতে ক'কক বিদায় দিয়াই ভাল হব। ইয়াকে ভাবি বনুৰ দেউতাকে ক'কক তুলি লবৰ (adoption) বাবে OLX নামৰ কিনা বেচা ৱেব চাইটত ক'কক ফটোসহ এক বিজ্ঞাপন দি দিলে। কোনোবা কুকুৰ প্ৰেমী আৰু লগতে পাগ ভালপোৱা মানুহে নগদ এক টকা দি ক'কক পুহিবৰ/তুলিবৰ (adoption) বাবে किनि निव पाৰিব। কেৱল ক'কক ভালদৰে ৰাখিম বুলি গেৰেণ্টী দিব লাগিব। বিজ্ঞাপনটো দিয়াৰ পাচতে বনুৰ দেউতাকলৈ ইটোৰ পাচত সিটো ফোন আহিবলৈ ধৰিলে। ইমান ধুনীয়া মৰম লগা পাগ এটা মাত্ৰ এটকাত পাবলৈ বহুই ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিলে। পুৱাই পুৱাই টাটাকে বাৰে বাৰে কাৰোবাৰ লগত কথা পাতি থকা দেখি বনু বিচনাৰ পৰা উঠি আহি শুধিলে: "টাটা ৰাতিপুৱাৰ পৰা বাৰে বাৰে যে ফোন আহি আছৰ কাৰ পৰা ইমান ফোন আহি আছে।" দেউতাকে বনুক গোটেই কথাখিনি বুজাই ক'লে। দেউতাকত কথা শুনি বনুয়ে উচুপি উচুপি কান্দি দেউতাকক ক'লে "টাটা মই বিদেশত পঢ়িবলৈ গ'লে তুমি আৰু মা যাতে অকলশৰীয়া নোহোৱা আৰু ক'কক লগত লাগি থাকি কাজিয়া পেচাল কৰিবলৈ সময় নোপোৱা সেইবাবেই মই ক'কক আনিছিলো। কিন্তু তুমি ক'কক আনক দি দিয়াৰ কথা কেনেকৈ ভাবিব পাৰিলা। ময়ো গুচি যাম, ক'কও গুচি যাব আৰু তোমালোক কিমান অকলশৰীয়া হ'বা ভাবিছনে? চোৱাচোন ক'কটো কেনেকৈ তোমাৰ দুই ভৰিৰ মাজত নিৰ্ভয়ে আনন্দ মনেৰে বহি আছে। এতিয়াই OLX ৰ বিজ্ঞাপনটো মচি (delete) দিয়া।" ইতিমধ্যে বনুৰ মাকো শোৱাপাটিৰ পৰা উঠি আহিছিল আৰু গিৰিয়েকক গালি দিয়া আৰম্ভ কৰিলে: "তুমি ইমান নিষ্ঠুৰ নে? সাত আঠ মাহ থকাৰ পাচত ক'কক কাৰোবাক দিয়াৰ কথা ভাবিব পাৰিলা। তাই এতিয়া আমাৰ সৰু ছোৱালীৰ দৰে। তায়ে মোক মাক বুলি ভাবি লৈছে। ক'কক কাৰোবাক দিলে ময়ো ঘৰত নাথাকো। মই যেনিবা খঙত কথা এষাৰ কলোয়েই, তাতে তুমি OLX ত বিজ্ঞাপন দি দিলা। বনুকো কেতিয়াবা মৰগৈ যা বুলি গালি দিও। সেই বুলি তুমি তাইক মাৰিবলৈ/বেচিবলৈ বিজ্ঞাপন দিবা নেকি?" এই বুলি বনুৰ মাকে ক'কক কোলাত তুলি মৰম কৰিবলৈ ধৰিলে। ককয়ো কথাবোৰ বুজি পোৱাৰ দৰে বাপেকক ভুকি ভুকি গালি পাৰিবলৈ ধৰিলে। বনু শ্ৰীমতী আৰু ক'ককৰ গালিখাই বনুৰ দেউতাকে ক'লে "মইতো সমস্যা সমাধান কৰিবৰ বাবেহে OLX ত দিছিলো যাতে বনু যোৱাৰ সময়ত একো হুলস্থূল নহয় আৰু সকলো কথা শান্তিৰে সমাধান হয়। ময়োতো অন্তৰেৰে ক'কক দিব নিবিচাৰো। মেজৰিটি মাষ্ট বি গ্ৰেণ্টেড।" এই বুলি বনুৰ দেউতাকে বিজ্ঞাপনটো দিলিট কৰি

দিলে। পুৱাৰ জলপান আৰু চাহ খাই উঠি বনুয়ে দেউতাকক ক'লে "টাটা ময়ো তোমাৰ লগতে যাম আৰু তোমালোকৰ বেংকৰ মেনেজাৰ বেহেৰাৰ লগত কথাপাতি শিক্ষা ঋণৰ (Education Loan) ফৰ্ম পূৰ কৰি সোনকালে মঞ্জুৰী(sanction)লেটাৰ খন দিবলৈ কৈ আহিম। তুমিও গেৰেণ্টৰৰ চহী আদি কৰি আহিবা।" এইবুলি বনু আৰু টাটাক যাবলৈ ওলাল আৰু ক'কই নেগুৰ জোকাৰি জোকাৰি বনু আৰু টাটাকক দুৱাৰ মুখৰ পৰা বিদায় দিলে।

চান্দমাৰী থানাৰ ওচৰত আৰু পেঞ্চনাৰ ভৱনৰ ওপৰত ভূপেন হাজৰিকা পথত অৱস্থিত ইণ্ডিয়ান অভাৰচিজ বেংক (IOB)। বনুৰ দেউতাকে বেংকৰ সন্মুখত গাড়ী ৰাখিলে আৰু দুয়ো বেংকৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। মেনেজাৰ বেহেৰাই দুয়োকে আথেবেথে বহিবলৈ দি দৰকাৰী সকলো ফৰ্ম উলিয়াই আনিবলৈ এজন কৰ্মচাৰীক নিৰ্দেশ দিলে আৰু কৰ্মচাৰী জনে সকলো ফৰ্ম আনি মেনেজাৰৰ হাতত দিলেহি। বনুৰ দেউতাকে মেনেজাৰক কলে "বেহেৰাজী মই মোৰ চহী কেইটা কৰি থৈ যাও আৰু আপুনি ছোৱালীৰ লগত বহি বাকী কাম কৰি লওক। যিমান সোণকালে পাৰে সিমান সোনকালে চেঙচন লেটাৰ খন দি দিবা।" এই বুলি কৈ বনুৰ দেউতাক বেংকৰ পৰা ওলাই আহি ভূপেন হাজৰিকা পথেৰে আহি 'খাইবাৰ পাচ' পাৰহৈ কৰ্ণাচল পথেদি আহি নবগ্ৰহ শ্মশানৰ ওচৰত অৱস্থিত নিজৰ অফিচ পালেহি। ভূপেন হাজৰিকা পথৰ পৰা নবগ্ৰহ শ্মশানলৈ যোৱা পথতো এটা সৰু পাহাৰৰ মাজেদি গৈছে আৰু পাহাৰৰ মাজৰ পথছোৱাক বনুৰ দেউতাক হতে ধেমালিতে খাইবাৰ পাচ বুলি কয়। গুৱাহাটীত যেতিয়া ট্ৰেফিক জাম হয় জুৰোড-চান্দমাৰীৰ ফালৰ পৰা হাইকৰ্ট-উজানবজাৰৰ ফালে যাবৰ বাবে বহুতো সৰু যানবাহনে খাইবাৰ পাচ পাৰহৈ সোনকালে পাবৰ বাবে বাট লয় কিন্তু যানবাহন নিয়ম নমনা গুৱাহাটীৰ লোক সকলে মাজে মাজে এই পথত অধিক সময়হে ফচি থাকে।

এসপ্তাহ পাচত বনুৰ এডুকেচন লনৰ চেঙচন লেটাৰ আছিল। চেঙচন লেটাৰ বনুয়ে University of Technology Sydney (UTS) লৈ ই মেইল কৰিলে। সকলো কাম ঠিকঠাক কৰি বনু টাটাকৰ লগত জাংগল ট্ৰেভেলচলৈ গ'ল আৰু নিজৰ বাবে দিল্লী-চিডনি টিকট কৰিলে। লগতে মাক দেউতাক আৰু নিজৰ বাবে গুৱাহাটীৰ পৰা দিল্লীলৈ যোৱা টিকট কৰিলে। দেউতাকে বনুক ক'লে যে দিল্লীৰ পৰা ওভটা টিকট কেইদিনমান পাচত কৰিব। দিল্লীত কিবা কাম ওলালে একেলগে কৰি আহিব। গধূলি চাহ খাবৰ সময়ত বনুৰ মাকে আকৌ পুৰণি কথা খুচৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। "আমাৰ এই দুটা বেডৰুমৰ ফ্লেটত আলহী আহিলে ইমান অসুবিধা। দুদিন পাচত বনুৰ বিয়া হ'লে জোৱাই আহিলে আৰু কিমান দিগদাৰ হব। তাতে এতিয়া ফ্লেটত পানীও নাই। পানী কিনি কিনি কিমান দিন চচাইটি চলিব। তাৰোপৰি অকনো ৰদ নপৰে। ক'কই ইমান ৰদ ভাল

পাই।" ইত্যাদি ইত্যাদি। বনুয়েও মাকৰ কথাতে হয়ভৰ দিয়াত টাটাকে কলে "থিক আছে বাৰু, সকলোৰে আনন্দ আৰু মনৰ শান্তিৰ বাবে কাইলৈৰ পৰা তিনিদিন নতুন ফ্লেট বিচাৰি চাম যাতে বনু দুবছৰৰ পাচত ডিগ্ৰী লৈ ঘূৰি আহিলে নতুন ফ্লেটত থাকি চাকৰি কৰিব পাৰে আৰু ককয়ো বদ পুৰাব পাৰে, পানীৰো অসুবিধা নোহোৱা হয়।" বনুয়ে কলে মোৰ বহুত কাম আছে মই যাব নোৱাৰিম। তোমালোকে ক'কক লৈ যোৱা। ক'কই কত পচন্দ কৰে দেখা যাওক। তোমালোকে ফাইনেল কৰিলে মই বাৰু দ্বিতীয়বাৰ খুটি নাটি চাবলৈ বুলি যাম।

পাচদিনা পুৱা বনু নিজৰ কামত ওলাল আৰু ক'কক লৈ বনুৰ মাক আৰু টাটাক ফ্লেট চাবলৈ ওলাল। টাটাকে ইতিমধ্যে বহুকেইজন বিল্ডাৰৰ ফোন নম্বৰ টুকি থৈছিল। প্ৰথমে সেয়ে টাটাকে নিজৰ প্ৰিয় দীঘলিপুখুৰীৰ পাৰৰ ফ্লেটৰ ঠাই টুকুৰা চাবলৈ বুলি দীঘলিপুখুৰীৰ পাৰ পালেগৈ। দীঘলিপুখুৰীৰ পাৰত ক'ক গাড়ীৰ পৰা ননমা হ'ল। ককক গাড়ীতে ৰাখি বনুৰ মাক আৰু টাটাকে ঠাই টুকুৰা দেখি আছৰিত হ'ল। টাটাকে কলে আৰে আগতেতো ইয়াত কবৰ স্থান আছিল। কথাটো শুনি মাকে লগে লগে কলে মই কবৰৰ ওপৰৰ ফ্লেটত নাথাকো দেই। লাগিলে দীঘলিপুখুৰীৰ পাৰতেই নহওক কিয়। এনেয়েও মোৰ ভূতলৈ ভয় বেছি। মাক টাটাক গাড়ীৰ ওচৰলৈ অহা দেখি ককই ভূকি আৰু নেগুৰ মাৰি যেন বুজাই দিলে :কবৰ স্থানৰ ফ্লেট বাবে মই চাবলৈকে নগলো নহয় বাপ্তেকে। ইয়াৰ পাচত বনুৰ দেউতাকে গাড়ী চলাই উজান বজাৰৰ বিবেকানন্দ কেন্দ্ৰৰ ওচৰ পালেগৈ আৰু ৰাস্তাৰ কাষত গাড়ী ৰখাই আৰু এটা ফ্লেট চাবলৈ গ'ল। ক'কক কোচত লৈ বনুৰ দেউতাক আৰু মাক গৈ ফ্লেটটোৰ পাৰ্কিং প্লেচ পালেগৈ আৰু ফ্লেটৰ মালিকলৈ অপেক্ষা কৰিলে। ক'কই উচপিচ লগাই থাকিল। অলপ সময় পাচত মালিক জন তললৈ নামি আহিল। ক'কক দেখি মালিকে মুখ ওন্দোলাই ককলৈ বেকা কৈ চালে। ক'কই মানুহ জনৰ মুখ দেখি কোচৰ পৰা নামি ভুক ভুক কৰি পেছাব কৰি দিলে। লগে লগে মানুহ জনে ছিঃ ছিঃ কুকুৰটোৱে মুতি লেতেৰা কৰিলে বুলি হুলস্থূল লগালে। মানুহজনৰ কুকুৰ বিদ্বেষ আৰু কোনো দিনে যতে ততে পেছাব নকৰা ক'কৰ কাণ্ড দেখি বনুৰ মাক দেউতাকে বুজিলে যে ক'কৰ অলপো পচন্দ হোৱা নাই আৰু ভবিষ্যতে ক'কক লৈ এই কেম্পাচত থকাটো সুখকৰ নহব। কথা বতৰা আৰু দামদৰ এনেয়ে শুধি ক'কক লৈ বনুৰ দেউতাক আৰু মাক ঘৰ পালেগৈ। বনুক সকলো কথা বিবৰি কোৱাত বনুয়ে ক'কৰ কাণ্ড শুনি হাঁহি ৰাখিব নোৱাৰা হ'ল। পাচদিনা পুৱা চাহ জলপান খাই ক'ক আৰু শ্ৰীমতীক লগত লৈ বনুৰ দেউতাক পুনৰ ফ্লেট চাবলৈ ওলাল। প্ৰথমে জু ৰোডৰ সুগম পথত নতুনকৈ আৰম্ভ কৰা ফ্লেটটোৰ ঠাই খিনি পালেগৈ। কেম্পাউণ্ডৰ ভিতৰত গাড়ী ৰখোৱাৰ লগে লগে বিল্ডাৰৰ চুপাৰভাইজাৰ জন গাড়ীৰ কাষলৈ ড্ৰয়িং আৰু ব্ৰচাৰ লৈ আহিল। ক'ক গাড়ীৰ ভিতৰতে থাকিল আৰু গাড়ীৰ ওপৰত ড্ৰয়িং থৈ চুপাৰভাইজাৰে সকলো

কথা ভালদৰে বুজাই দি বনুৰ দেউতাকৰ হাতত এখন ব্ৰচাৰ দি নিজৰ কামলৈ গুচি গ'ল। কমপাউণ্ডৰ বাহিৰ ওলাই সুগম পথত থকা সৰু পানদোকান খনৰ দোকানী জনক বনুৰ দেউতাকে সুধিলে "ককাই বাৰিষা ইয়াত কিমান পানী হয়?" দোকানীজনে উত্তৰ দিলে "নামত সুগম পথ যদিও বাৰিষা এইটো দুৰ্গম পথ হয়। এই থিনি ঠাইত এককাল পানী হয়।" সেই ঠাইত ফ্লেট কিনাত আশা বাদ দি বনুৰ দেউতাকে চান্দমাৰীৰ অসম অভিযান্ত্ৰিক প্ৰতিস্থানৰ কাষৰ এটা ফ্লেট চাবলৈ বুলি গাড়ী চলাই দিলে। ফ্লেটৰ ঠাই টুকুৰাত উপস্থিত হৈ বনুৰ দেউতাকে বিল্ডাৰে দিয়া নম্বৰত ফোন কৰিলে। এজন চুপাৰ ভাইজাৰ আগবাঢ়ি আহিল আৰু বনুৰ দেউতাক মাকক ফ্লেট দেখুৱাবলৈ লৈ গ'ল। কক নিব খুজিছিল যদিও ককই গাৰ যোৰ দি চিটত বহি থাকিল আৰু নগ'ল। বনুৰ মাকে ফ্লেটটো চাই আহি বনুৰ দেউতাকক ক'লে "তিনিওফালে দেখোন ওখ ওখ ফ্লেট। ৰদ বতাহ বিচাৰি ফ্লেট সলনি কৰাৰ কথা ভাবিছো। এই ৰদ নপৰা ঘৰটোলৈ নাহো দেই। তাতকৈ এতিয়া থকাতোতেই থাকিম।" মাকৰ কথা শুনি ক'কই নেগুৰ জোকাৰি সন্মতি জনালে। ফ্লেট বিচৰা সেইদিনালৈ সামৰি বনুৰ দেউতাক হত ঘৰ পালেগৈ।

ৰাতি ভাত খাই থাকোতে বনুৰ দেউতাকে বনু আৰু মাকক কলে "সকলো মিলাই ক'ত ফ্লেট পাম। ৰদ পৰিব লাগিব, পানী থাকিব লাগিব, দুখন লিফট থাকিব লাগিব, তিনিটা বেডৰুম লাগিব, গোসাই ঘৰ লাগিব, কমেও দুখন বেলকনি থাকিব লাগিব, বেক আপ জেনেৰেটৰ লাগিব, সন্মুখন সৰু গাৰ্ডেন থাকিব লাগিব, প্ৰাইম লকেচন হব লাগিব, সন্মুখৰ ৰাস্তা বহল হব লাগিব, তলত কোনো দোকান পোহাৰ থাকিব নালাগিব। চুইমিং পুল, জিম, ক্লাবঘৰ থাকিলে আৰু ভাল। তাৰ পাচত ক'কৰো পচন্দ হব লাগিব। কাইলৈ লাষ্ট এবাৰ চেপ্টা দিম আৰু নহলে আকৌ বনু যোৱাৰ পাচত নতুন বিজ্ঞাপন চাই পুনৰ বিচাৰিম।" পাচ দিনা পুৱা ব্ৰেকফাষ্ট খাই শ্ৰীমতী আৰু ক'কক লৈ বনুৰ দেউতাক পুনৰ ফ্লেট বিচাৰি ওলাল। প্ৰথমে ওলালে ভেটাপাৰালৈ বুলি। গাড়ী চলাই গৈ গৈ ভেটাপাৰা পাই বনুৰ দেউতাকে মাকক কলে "হেৰা বুজিছা ইমান দূৰলৈ অহাতকৈ আমাৰ বৰ্তমান জু-ৰোডৰ দুটা কোঠাৰ ফ্লেটত থকাই ভাল। লতাশিলৰ বিহু-পূজা, গীতা নগৰৰ বিহু-পূজা, মোৰ অফিচ, কলনি বজাৰৰ সস্তা শাকপাচলি কিমান যে দূৰ হব। গনেশ গুৰিৰ ট্ৰেফিকযাম আছেই"। বনুৰ মাকে হাঁহি মাৰি ক'লে " ময়ো একে কথাকে ভাবিছো। জু-ৰোড তিনিআলি এৰি ইমান দূৰলৈ আৰু নাহো দেই। তুমি মোৰ মনৰ কথা কলা। বনুয়েতো লগে লগে ৰিজেক্ট কৰিব। গাড়ী ঘূৰাই লোৱা আৰু ঘূৰি যাওতে চাম বুলি কোৱা জু-ৰোডৰ বৰফ ফেক্টৰীত বনাই থকা ফ্লেটটোকে চাওগৈ।" বনুৰ দেউতাকে গাড়ী ঘূৰাই ললে আৰু ক'কই ফুৰাবলৈ নিয়া বুলি গাড়ীৰ খিড়িকিৰে বাহিৰলৈ চাই চাই ৰাস্তাৰ কুকুৰ বোৰক ভুকি ভুকি আনন্দ মনেৰে আহি থাকিল।

বনুৰ দেউতাকে গুৱাহাটী চিৰিয়াখানা পাৰহৈ আহি জুবোডৰ বৰফফেক্টৰীত বনাই থকা ফ্লেটৰ কেম্পাচত নি গাড়ী ৰখাই দিলেগৈ। ক'কক কোলাত লৈ বনুৰ দেউতাক আৰু মাক বিল্ডাৰৰ অফিচলৈ সোমাই গ'ল। বিল্ডাৰৰ ৰিচিপচনিষ্টে আথেবেথে আদৰি বহিবলৈ দি কলে " কি লব ঠাণ্ডা নে গৰম"। বনুৰ দেউতাকে ক'লে "গৰম"। ৰিচিপচনিষ্টে এইবাৰ শুধিলে "চাহ নে কফি"। বনুৰ দেউতাকে কলে "কফি"। অলপ পাচত কফি আহিল। বনুৰ মাক আৰু দেউতাকে কফি খাই খাই ৰিচিপচনিষ্টে দিয়া ব্ৰচাৰত বিভিন্ন আয়তনৰ ফ্লেটবোৰ চাই গ'ল। কফি খোৱা হোৱাৰ পাচত ৰিচিপচনিষ্টে বিল্ডাৰৰ কামলৈ লৈ গ'ল। বিল্ডাৰে শুধিলে কিমান চাইজৰ ফ্লেট লাগিব। বনুৰ দেউতাকে কলে ১৪০০/১৫০০ স্কোৱাৰ ফুটৰ তিনিটা বেডৰুম, দুখন বেলকনি থকা ৰদঘাই ফ্লেট লাগে। বিল্ডাৰে কলে দুই নম্বৰ ব্লকত খালী আছে। দাম ৪৪০০টকা পাৰ স্কোৱাৰ ফুট আৰু ফ্লৰ পিএলচি ১০০ টকা পাৰ ফ্লৰ। ফাৰ্ণিচ ফ্লৰত পিএলচি নাই। গাৰ্ডেন ভিউ হলে এক্সট্ৰা ২০০ টকা পাৰ স্কোৱাৰ ফুট। অৰ্থাত আপুনি পাচ তলাত গাৰ্ডেন ভিউ ললে ৪৪০০+২০০+৪০০=৫০০০টকা পাৰ স্কোৱাৰ ফুট পৰিব। যদি গাৰ্ডেন ভিউ নলৈ আমফালে প্ৰথম মহলাত লয় তেনে ৪৪০০টকা স্কোৱাৰ ফুট হিচাবে পাৰ। এতিয়া চুপাৰ ভাইজাৰক লগত লৈ এবাৰ চাই আহক আৰু পচন্দ হোৱাৰ পাচত আকৌ কথা পাতিম। এইবুলি বিল্ডাৰে বনুৰ দেউতাক আৰু মাকক ফ্লেট দেখুৱাই আনিবলৈ চুপাৰ ভাইজাৰ জনক নিৰ্দেশ দিলে। চুপাৰ ভাইজাৰ জনে বনুত দেউতাক আৰু মাকক ফ্লেট দেখুৱাবলৈ লৈ গ'ল। অলপ দূৰ যোৱা পাচতে ক'কই কোলাত দিগদাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। কোলাৰ পৰা নমাই দেউতাকে ক'কৰ ডিঙিত বেল্টদাল লগাই দি কলে ক'ক বল ফ্লেট চাবলৈ নাযায়। জোৰকৰি টানি দিয়া দেখি ক'কই খঙতে ধূলিত ওলোটা হৈ বাগৰি ওপৰলৈ ভৰি কৰি ভৰি মাৰিবলৈ ধৰিলে। দেউতাক আৰু মাকে বুজিলে ক'কৰ অলপো পচন্দ হোৱা নাই। আচলতে দাম শুনি আৰু সন্মুখত স্বপিং মল থাকিব বুলি গম পাই দেউতাক আৰু মাকৰো পচন্দ হোৱা নাছিল। কিন্তু কফি খাই ফৰমেলিটিৰ খাতিৰত চাই আহিব খুজিছিল। চুপাৰভাইজাৰ জনক পাচত ক'কক থৈ আকৌ আহিম বুলি কৈ দেউতাক আৰু মাকে ক'কক লৈ আহি ঘৰ পালেহি। ভাত খাই থাকোতে দেউতাকে ক'লে "হেৰা গোটেই দুনীয়াত তিলতিল-মিতিলৰ দৰে নীলা চৰাই বিচাৰি ফুৰিছে কিন্তু ঘৰৰ ওচৰতে বনাই থকা আৰু সদায় দেখি থকা ফ্লেটটো চাবলৈ এবাৰো যোৱা নাই। ভাত খাই উঠি সেইটো চাম আৰু বনু গৈ কলেজৰ হোষ্টেল নোসোমোৱালৈকে আৰু ফ্লেট নাচাও।" বনুৰ মাকে শুধিলে "কোনতো ফ্লেট?" দেউতাকে কলে "কিয় আমাৰ গীতানগৰ স্টেট বেংকলৈ গলে যে হাতীগড় চাৰিআলিত গাড়ী ইউটাৰ্ণ লৈ ঘূৰাওতে সদায় দেখা ফ্লেটতো। যোৱা সপ্তাহত বেংকলৈ যাওতে দেখিছিলো যে বহুত কাম হৈ গৈছে। কোন বিল্ডাৰ নাজানো কিন্তু চাইটত গৈ চিকিঅৰিটিক শুধিলে বিল্ডাৰৰ নাম

আৰু ফোন নম্বৰ পাই যাম।" ভাত খাই উঠি ক'কক লগত লৈ বিয়লি চাৰিমান বজাত বনুৰ দেউতাক আৰু মাক গৈ হাতীগড় চাৰিআলি পালেগৈ। কেম্পাচত সোমোৱাৰ পাচতে ক'ককৰ অতি আনন্দ। নেগুৰ জোকাৰি স্ফুৰ্তিত তৎ নাই। টাটাকে ফ্লেটৰ চিকিঅৰিটিৰ পৰা চুপাৰভাইজাৰ জনৰ নম্বৰ লৈ ফোন কৰিলে। চুপাৰভাইজাৰ জনে কলে যে মই জুৰোড তিনি আলিত আছো আৰু পাচ মিনিটত পাই আছো। সচাকৈ পাচ মিনিটৰ পাচত চুপাৰ ভাইজাৰ পোদাৰ আহি চাইট পালেহি। পোদাৰে জনালে যে চতুৰ্থ, পঞ্চম, ষষ্ঠ আৰু সপ্তম মহলাত ফ্লেট খালী আছে। বলক, ফ্লেট দেখুৱাই দিওগৈ বুলি পোদাৰে বনুৰ দেউতাকক কলে। বনুৰ দেউতাকে ক'কক কলে "কক তই চিকিঅৰিটিৰ লগত চকীত বহি থাক আৰু আমি ফ্লেট চাই আহোঁগৈ। লিফট নাই বাবে তই যাব নোৱাৰিবি।" ককয়ো কথাবোৰ বুজাৰ দৰে সন্মতি জনালে আৰু নেগুৰ মাৰিলে। চিকিঅৰিটিক ক'কক চাই থাকিবলৈ কৈ, চকী এখনত ক'কক বহাই দি বনুৰ মাক আৰু দেউতাক চুপাৰভাইজাৰৰ লগত ফ্লেট চাবলৈ ওপৰলৈ উঠি গ'ল। তিনিফালে বদ পৰা মুকলি আৰু আহল বহল ফ্লেট দেখি বনুৰ মাক আৰু দেউতাকৰ পচন্দ হ'ল। তললৈ নামি আহি বনুৰ দেউতাকে ককক কলে 'ক'ক ফ্লেট পচন্দ হৈছে। তই বেলকনিত বহি বদ লব পাৰিবি।' ক'কই মূৰজোকাৰি বুজাৰ দৰে সন্মতি জনালে আৰু নেগুৰ মাৰি আনন্দ প্ৰকাশ কৰিলে। বনুৰ মাকে কলে "আচৰিত, ককই আনবোৰ ঠাইলৈ যাওতে নিজৰ কাম আৰু বড়ী লেংগুৱেজৰ দ্বাৰা অপচন্দ বুজাই আছিল আৰু নিজৰ কামকাজেৰে আজি পচন্দ হোৱাটোও বুজাই দিলে। বহু কথা বুজাবলৈ ভাষা নাজানিলেও হয়।" দেউতাকে পোদাৰৰ পৰা তেওলোকৰ অফিচৰ ঠিকনা আৰু ফোন নম্বৰ লৈ ফোনত যোগাযোগ কৰি অফিচলৈ যাম বুলি কৈ হাতীগড় চাৰিআলিৰ পৰা ক'কক লৈ জুৰোডৰ নিজৰ ফ্লেট পালেহি।

বিয়লি বনু আহি ঘৰ পোৱাৰ পাচত চাহ খোৱাৰ সময়ত বনুৰ মাক দেউতাকে সকলো কথা বনুক বিবৰি কলে। বনুয়ে কলে "মা আৰু ক'কৰ যেতিয়া পচন্দ হৈছে তেতিয়া হলে লোৱা উচিত। টাটাৰ কথা জানো হাঁহেৰেও ৰাজী মাহেৰেও ৰাজী। এইটো ফ্লেটত জীৱন পাৰ কৰিলেও আপত্তি নাই। কাইলৈ মোৰ মিৰ্জাত কাম আছে বাবে ৰাতিপুৱা প্ৰথমে ফ্লেটটো চাই মিৰ্জালৈ যাম আৰু ঘূৰি আহোতে বিল্ডাৰৰ অফিচত সোমাই আহিম আৰু দৰদাম সকলো ফাইনেল কৰি আহিম।" বনুৰ মাকে কলে 'মোৰো মিৰ্জাত কাম আছে। ময়ো যাম। কিন্তু ক'কক নিনিও। তাইক অকলে এৰাৰ অভ্যাস কৰাব লাগিব। নহলে তই যোৱাৰ পাচত মোৰ দিগদাৰ হব।" মাকৰ কথা শুনি টাটাকে বনুক কলে " বনু আজিয়েই পৰনক ৯টা বজাত আহিবলৈ কৈ থা। নহলে সি আনফালে ওলাই যাব। বনুয়ে ফোনকৰি পাচদিনা পুৱা ৯ বজাত আহিবৰ বাবে পৰনক জনাই দিলে।

পাচদিনা পুৱা ব্ৰেকফাষ্ট খাই বনু, মাক আৰু দেউতাক মিৰ্জালৈ যাবলৈ ওলাল। ক'কক সৰহকৈ মাংস, পেডিগ্ৰি, পানী, ডেণ্ট' ষ্টিক আদি দি মাকে ক'কক কলে "ক'ক তই ঘৰত অকলে থাকিব লাগিব। বিচনা পাৰি থৈ গৈছে তাতে শুই থাক আৰু ভোক লাগিলে যি মন যাই তাকে খাবি। আমি গধূলি হোৱাৰ আগতে আহি পাই যাম। তথাপি লাইট এটা জ্বলাই থৈ গৈছে। ভয় নাখাবি"। এইবুলি ক'কক ঘৰৰ ভিতৰত তলামাৰি থৈ বনু, মাক আৰু দেউতাক গৈ গাড়ীত উঠিল। দেউতাকে পৰনক ক'লে প্ৰথমে হাতীগড় চাৰিআলিৰ ষ্টেট বেংকৰ ওচৰলৈ নিয়া, তাৰ পাচত চিধা মিৰ্জা। পৰনে গাড়ী নি হাতীগড় চাৰিআলিৰ ফ্লেটৰ সন্মুখতে গাড়ী ৰখালে। বনু, দেউতাক আৰু মাক কম্পাউণ্ডৰ ভিতৰ সোমাই চিকিঅৰিটিক কৈ ফ্লেট চাবলৈ চিৰিৰে গৈ চতুৰ্থ মহলা পালেগৈ। ফ্লেট চাই বনুৰ পচন্দ হল। বনুয়ে কলে সপ্তম মহলা অৰ্থাৎ টপ ফ্লৰত লোৱা। লগে লগে মাকে কলে "টপ ফ্লৰত অত্যন্ত গৰম হব। বাইদেউ হতৰ টপফ্লৰৰ ফ্লেটত গৰমৰ দিনত সোমাব নোৱাৰি।" বনুয়ে কলে তেন্তে ছয় নম্বৰ ফ্লৰত লোৱা। টাটাকে ক'লে "মই ইমান ওপৰত নলও। মই কিবা ধনেশ চৰাই নেকি যে ইমান ওপৰত বাহ সাজিম। এতিয়া দ্বিতীয় মহলাত আছো, গতিকে তৃতীয় মহলাত খালি নাই বাবে চতুৰ্থ মহলাত লব পাৰি।" তিনিওৰে কথা বতৰাৰ পাচত সিদ্ধান্ত হল যে যদি লোৱা হয় তেনে চতুৰ্থ বা ষষ্ঠ নহয় পঞ্চম মহলাত লোৱা হব। বনুৰ মতেও নহব, টাটাৰ মতেও নহব মাজৰটো ক'কৰ মত বুলি ধৰি পঞ্চম মহলাত লোৱা হব। সকলো চাইচিতি তললৈ নামি আহি বনুৰ মাকে কলে "সকলো ঠিকেই আছিল কিন্তু ৰডফেচিং এটাও খালী নাইযে। ৰড ফেচিং নহলে মোৰ লবৰ বৰ ইচ্ছা নাই।" বনুয়ে মাকক কলে " মা ৰদ পৰে, তিনিওফালে মুকলি, দুখন লিফট, জেনেৰেটৰ, চুইমিং পুল, ক্লাবঘৰ, চিলড্ৰেন পাৰ্ক, গোসাই ঘৰ সকলো থকাৰ পাচত যদি ৰডফেচিং নহয় বুলি নোলোৱা টাটাক আৰু ইয়াৰ পাচত দিগদাৰ নকৰিবা। বছৰি বছৰি দাম বাঢ়ি যাব কিন্তু ইমান ভাল ঠাইত আৰু নাপাবা। মইতো পোন্ধৰ জ্বলাইত অষ্ট্ৰেলিয়া যামগৈ। কিন্তু ফ্লেটৰ কথাত ভবিষ্যতে দুয়ো তৰ্কত লিপ্ত নহবা।" ইতিমধ্যে পৰনে মিৰ্জালৈ বুলি গাড়ী দ্রুত গতিত গাড়ী চলাই দিলে।

মিৰ্জাত নিজৰ কাম কাজ সম্পূৰ্ণ কৰি বনু, মাক আৰু দেউতাক ঘৰলৈ বুলি গাড়ীত উঠিল। দেউতাকে কুমাৰপাৰা পাচ আলিৰ ওচৰত থকা বিল্ডাৰৰ অফিচৰ ঠিকনাটো পৰনক বুজাই দিলে। গুৱাহাটীৰ কুমাৰপাৰাৰ পাচআলি এনে এক ৰাস্তাৰ সংগম স্থল যত নেকি পাচটা ৰাস্তা বা পথ লগ লাগিছে। গুৱাহাটীত বহুতো নাম থকা তিনিআলি, চাৰিআলি আছে যদিও পাচআলি বুলি কলে সকলো মানুহে কিন্তু কুমাৰপাৰা পাচআলিৰ কথাকেই বুজে। পৰনে দ্রুতগতিত গাড়ী আনি বিল্ডাৰৰ অফিচৰ সন্মুখত ৰখাই দিলেহি। গাড়ীৰ পৰা নামি বনু, মাক আৰু দেউতাক বিল্ডাৰৰ অফিচলৈ সোমাই গ'ল। পোদ্দাৰে তিনিওকে বহিবলৈ দি ফ্লেটৰ এখন

ৰঙীন ব্ৰচাৰ বনুৰ মাকৰ হাতত দিলে। বনু আৰু মাকে ফ্লেটৰ বিষয়ে বহুতো খুটিনাটি কথা শুধি ললে। সকলো কথাবতৰাৰ শেষত বনুৰ দেউতাক আচল কথালৈ আহিল। কাৰণ মনিৰামে ঠেলিলেহে জীৱনৰ গতি ঘূৰে আৰু বনু হতৰ সকলোৰে সপোন পূৰণ হবৰ বাবেও সবচে বৰা ৰূপয়া। পোদাৰে কলে যে ৩৫০০টকা প্ৰতিস্কোৱাৰ ফুটত লাগিব। দেউতাকে কলে "গুৱাহাটীত এতিয়া ২৮০০ -৩০০০ ৰেট চলি আছে। মই ৩০০০ টকা স্কোৱাৰ ফুট হলে লম।" বিল্ডাৰ সন্দিপে কলে নাই, নাই নহব। বনুৰ দেউতাকে পোদাৰক কলে মোৰ ৰেটত যদি দিব পাৰে তেন্তে ফোন কৰি জনাব, মই বুকিং মানি দি যামহি। এই বুলি বনু, মাক আৰু তাতাক ঘৰ পালেহি। ঘৰৰ দুৱাৰ খোলাৰ লগে লগে নেগুৰ মাৰি মাৰি ক'ক জপিয়াই আগবাঢ়ি আহিল। বনুয়ে মৰমতে ক'কক কোলাত তুলি ললে। মাকে খোৱা বস্তুলৈ চাই ক'লে "কক তই একো নাখালি দেখোন। এতিয়া কি খাব খা। আমি আহিলো নহয়।" বনুয়ে ক'কক কোলাৰ পৰা নমাই দিলে আৰু ক'কই আনন্দ মনেৰে খোৱাত লাগিল।

এদিন দুদিনকৈ সময় পাৰহৈ যাবলৈ ধৰিলে। বনুয়ে নিজৰ কামত ব্যস্ত হোৱাৰ লগতে অষ্টেলিয়ালৈ যাবৰ বাবে যোগাৰ পাতি আৰম্ভ কৰিলে। মাকৰ লগত ফাচীবজাৰলৈ গৈ এপদ দুপদকৈ বস্তু বাহানি কিনা আৰম্ভ কৰিলে। বনুৰ দেউতাক আৰু মাকে নিজৰ কামত ব্যস্ত হৈ পৰিল। ক'কই আবেলি-গধূলি সময়ত টাটাকৰ লগত গাড়ীত ফুৰি মাক আৰু বনুয়ে গম নোপোৱাকৈ জেবিজৰ পেৰা আৰু কাজু বৰফি খাই গ'ল। নতুন ফ্লেটৰ আশা মনৰ পৰা সকলোৱে কিছুদিনলৈ বাদ দিলে। দহ বাৰদিন মান পাচত হঠাৎ পোদাৰৰ পৰা ফোন আহিল। দাদা ফ্লেটতো লয় যদি ৩৩০০ টকা স্কোৱাৰ ফুট হিচাবে দিম। বনুৰ দেউতাকে কলে মই ৩০০০ টকা প্ৰতি স্কোৱাৰ ফুটতকৈ বেছি দিব নোৱাৰিম। মোৰ বাজেটত নুকুলাই। কথা বতৰা চলি থকা সময়তে ক'ক আহি টাটাকৰ ভৰিৰ ওচৰত বহি ভৌভৌকৈ বুজাই দিলে যে আজি ফ্লেট লোৱাটো ফাইনেল কৰা নহলে বনু যোৱাৰ পাচত আৰু নহব। ক'কৰ কথা শুনি বনুৰ দেউতাকে পোদাৰক কলে "চাওক আজিৰ ভিতৰত যদি ফাইনেল নহয় মই আৰু নলও বুলি ধৰক। মই শেষ অফাৰ হিচাবে আপোনাৰ ৩৩০০ আৰু ৩০০০ ৰ গড় ৩১৫০টকা দিব পাৰিম। যদি হয় আপোনালোকে নিজৰ ভিতৰত কথাপাতি জনাই দিব, নহলে আৰু ফোন কৰিব নালাগে।" এইবুলি টাটাকে ফোন থৈ অফিচলৈ যাবলৈ সাজু হ'ল। অফিচ পোৱাৰ পাচত টাটাকে পুনৰ পোদাৰৰ পৰা ফোন পালে। "দাদা আপোনাৰ ৰিকুৱেষ্ট ৰাখিলো আৰু ৩১৫০ টকাত ফ্ৰিজ কৰিলো। আপুনি বুকিঙৰ চেকখন দি যাওকহি আৰু দুই তিনি দিনতে আমি এগ্ৰিমেন্ট ফৰ চেল ৰেজিষ্টাৰ্ড কৰি লম। ফ্লেটৰ ৭৫ শতাংশ কাম হৈ গৈছে, গতিকাৰ এবছৰৰ ভিতৰত নতুন ফ্লেটতত সোমাব পাৰিব।" বনুৰ দেউতাকে মাকক আৰু বনুক ফোন কৰি কথাটো জনালে

লগতে মাকক কলে যে গধুলি বুকিঙৰ চেক দিবলৈ দুয়ো যাব। খবৰটো শুনি বনু আৰু মাকৰ মনত ষ্ফূৰ্তি লাগিল। আবেলি ঘৰত চাহ জলপান খাই বনুৰ দেউতাকে মাকক কলে, সোনকালে ওলোৱা বুকিঙৰ চেকখন দি লেঠা মাৰি আহো। তেনেতে বনুও আহি ঘৰ পালেহি আৰু বনুয়ে কলে, মই নাযাও, মই ক'কক ৰখি ঘৰতে থাকিম। টাটাকে কলে তেনে তই ককক ফুৰাই আনিবি। দেউতাকে মাকক ক'লে "তোমাৰ চেকবুক খনো লৈ লবা। যিহেতু আমি যুটীয়া নামত ফ্লেটটো কিনিম বুকিঙৰ সময়ৰ পৰাই আধা আধা পেমেণ্ট কৰি যাম যাতে পাচত একো দিগদাৰ নহয়।" ক'কক বনুৰ লগত এৰি বনুৰ মাক আৰু দেউতাক দুয়ো বিল্ডাৰৰ অফিচলৈ বুলি ৰাওনা হ'ল। বিল্ডাৰৰ অফিচত গৈ দুয়ো পোদাৰৰ হাতত চেক দুখন দিলে আৰু পোদাৰে দুখন ৰিচিপট দি দুয়োকে বিদায় দি কলে যে অহা সপ্তাহত এগ্ৰিমেন্ট ফৰ চেল ৰেজিষ্টাৰ্ড কৰা হব। আনন্দ মনেৰে বনুৰ দেউতাক আৰু আৰু মাক ঘৰলৈ ওভতিল। হাইকৰ্টৰ ওচৰ পাই বনুৰ দেউতাকে কলে "ক'কৰ কাৰণে পেৰা কেইটামান লৈ যাও।" বনুৰ মাকে কলে "নালাগে, ডাক্টৰে মিঠাই খুৱাব মানা কৰিছে নহয়। তুমি মিঠাই খুৱাই খুৱাই ক'কক বেয়া কৰাৰ লগতে বেমাৰীও কৰিবা।" বনুৰ দেউতাকে কলে "আজি খাওক দিয়া। সকলোৰে পচন্দৰ ফ্লেট বুক কৰিছো যেতিয়া সকলোৱে মিলি ঘৰত মিঠাই খাম।" বনুৰ দেউতাকে এইবুলি জেবিজৰ আগত গাড়ী ৰখাই ক'কৰ প্ৰিয় পেৰা আৰু কাজুবৰ্ফি কিনি ঘৰ পালগৈ। ঘৰত বেল বজোৱাৰ লগে লগে বনুয়ে দুৱাৰ খুলি দিলে। টাটাকৰ হাতত জেবিজৰ পেকেট দেখি ক'কই ভুকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। মাকে এটা পেৰা আৰু এটা কাজুবৰ্ফি পেকেটৰ পৰা উলিয়াই সৰু সৰুকৈ ভাঙি ক'কক খাবলৈ দিলে যদিও ক'কই চকুৰ পচাৰতে খাই পেলালে। বনুয়ে কলে আজি ফ্লেট বুকিং কৰা হ'ল যেতিয়া নাগা কিচেনতে অৰ্ডাৰ দিও। নাগা কিচেনৰ খাদ্য বনুৰ বৰ প্ৰিয় যি দৰে জেবিজৰ মিঠাই ককৰ প্ৰিয়। বনুয়ে ফোনকৰি অৰ্ডাৰ দিলে আৰু এঘণ্টা মান পাচত নাগা কিচেনৰ লৰা এজনে খোৱাবস্তু আনি ঘৰত দি গলহি।

এদিন দুদিনকৈ বনুৰ অষ্ট্ৰেলিয়া যোৱাৰ সময় পালেহি। ১১জুলাই ২০১৩, বনুৰ মাকে অনিমালৈ ফোন কৰিলে "অনিমা আমি ১৩ তাৰিখে পুৱাই দিল্লীলৈ যাম। গতিকে কাইলৈ আবেলি ক'কক তোমাৰ তাত থৈ আহিমগৈ। তুমি আবেলি সময়ত কলৈকো নাযাবা।" বনু অকলে অষ্ট্ৰেলিয়া যাব বুলি মাকৰ মনত অনেক শংকা। মাজে মাজে বনুৰ মাকে কথাটো উনুকিয়াই দিলে বনুৰ খং উঠে। বনুয়ে মাকক কয় "মা মই কলেজৰ পৰা অকলে চেমিনাৰ কৰিবৰ বাবে দুবাৰ আমেৰিকালৈ আৰু এবাৰ ইউৰোপলৈ গৈছো। ইউৰোপলৈ টিম লিডাৰ হিচাবে যাওতে মস্কোত কনেকটিং ফ্লাইট দেৰীকৈ গৈ পোৱাৰ পাচতো সময়মতে টিম নি চেমিনাৰ পোৱাই দিছো। গাড়ী চলাই গোটাই টিমক ইউৰোপ ফুৰাই আনিছো, তুমি অযথা চিন্তা

কৰি কথা শুনাই নিজৰ আৰু মোৰ মূৰ নাখাবা। টাটাৰ নিচিনা বিন্দাচ থাকা।" দেউতাকে বনুক কলে "বনু, নিজৰ একমাত্ৰ ছোৱালী বিদেশলৈ গলে মাক বাপেকে চিন্তা কৰিবই। মাৰে যেনিবা মুখেৰে কৈ থাকে মই যেনিবা একো নকও। যোৱালৈকে মাক জীয়েকে কাজিয়া পেচাল নকৰিবি।"

বাৰ তাৰিখে বিয়লি বনু, বনুৰ মাক আৰু দেউতাকে ক'ককলৈ মিৰ্জালৈ বুলো যাত্ৰা কৰিলে। দেউতাকে পৰনক কলে "কোনো দৌৰা দৌৰি নাই, আৰামচে গাড়ী লাহে লাহে চলোৱা। ক'কই বাহিৰলৈ চাই যাওক।" মিৰ্জা পাই ক'কক অনিমাৰ হাতত গতাই দি ক'কক কেনেকৈ চাব লাগিব একে কথাখিনি বনুৰ মাকে তিনিবাৰ মান বুজালে। অনিমাই কলে বাইদেউ চিন্তা নকৰিব আগৰবাৰৰ দৰে ভালকৈয়ে ৰাখিম। ক'কক মৰম কৰি বনু, বনুৰ দেউতাকে কথাবোৰ বুজাই দিলে। বনু বহুদিনৰ বাবে যাব বুলি ক'কই মনটো মাৰি পেলালে। বনুয়েও ককলৈ চাই চকুপানী টুকিলে। পৰনে সকলোকে লৈ গুৱাহাটীলৈ উভতি আহিল। যাবৰ সময়ত বনুৰ দেউতাকে পৰনক কলে, কাইলৈ কাটাই কাটাই ৭বজাত পাই যাবাহি। ৮বজাত এয়াৰপৰ্ট পাবগৈ লগিব।

পাচদিনা পুৱা বনু, দেউতাক আৰু মাকক লৈ পৰনে এয়াৰপৰ্টলৈ বুলি যাত্ৰা কৰিলে। এয়াৰপৰ্টত বনু হতক নমাই দিয়াৰ পাচত দেউতাকে পৰনক কলে "পৰন, আমি ঘূৰি অহা তাৰিখটো তোমাক ফোনকৰি জনাই দিম। আমাক এয়াৰপৰ্টৰ পৰা উঠাই লোৱাৰ পাচত ক'কক মিৰ্জাৰ পৰা লৈ ঘৰলৈ যাম।" পৰনৰ পৰা বিদায়লৈ বনুহত সকলো দিল্লীলৈ যাবৰ বাবে এয়াৰপৰ্টৰ ভিতৰলৈ সোমাই গল। দিল্লী পাই বনুহত পোনো পোনে অসম পৰ্যটন নিগমৰ অনুমোদিত গ্ৰীণপাৰ্কত অৱস্থিত স্বাগতম অতিথিশালা পালেগৈ। গৈ পাই হাত মুখ ধুই বনুয়ে নিজৰ বান্ধৱী আনালৈ ফোন কৰিলে। এঘণ্টামান পাচত গাড়ী চলাই লগত বুবু আৰু হুগক লৈ আনা আহি গেষ্ট হাউচ পালেহি। বনুৰ মাক আৰু দেউতাকৰ হাতত সিহতক গতাই দি বনু আৰু আনা ওলাই গ'ল। যাবৰ সময়ত মাকে দহাই দহাই বনুক কলে "দিল্লী ছোৱালীৰ বাবে সুৰক্ষিত নহয় সোণকালে ঘূৰি আহিবি।" বনু যোৱাৰ পাচত মাকে বুবু আৰু হুগৰ লগত খেলাত লাগিল আৰু বনুৰ দেউতাক আৰাম কৰিবৰ বাবে বিচনাত উঠিল। ৰাতি ন বজাত ভাতপানী খাই উঠাৰ পাচত চাওতে চাওতে নিশা দহ বাজিল। মাকে বাৰে বাৰে বনুলৈ ফোন মাৰিলে। বনুয়েও গৈ আছো গৈ আছো বুলি কৈ থাকিল। লাহে লাহে মাকৰ উচপিচনি বঢ়াত দেউতাকেও বুনলৈ ফোন কৰিলে। অবশেষত এঘাৰ বজাত বনু আৰু আনা আন দুজনী বান্ধৱী সহ গেষ্ট হাউচ পালেহি। বনুক নমাই দি বুবু আৰু হুগক লৈ আনা হত গুচি গ'ল। আনাহত যোৱাৰ পাচত বনুয়ে মাকক কলে "বাৰে বাৰে কিয় ফোন কৰি আছিল। অষ্ট্ৰেলিয়া যামগৈ বাবে লগৰবোৰে পাৰ্টি দিছিল। মই আধাতে আহিব নোৱাৰো নহয়। নিজৰ সুৰক্ষাৰ কথা আমি জানো নহয়।" কথাত

কথা বাঢ়ি বনু আৰু মাকৰ মাজত তৰ্কযুদ্ধ লাগিল। বনুয়ে যেতিয়া কলে সৰুতে চটপ চটপ মাৰিছিল আৰু এতিয়া সৰু কথাতে গালি। তৰ্ক আৰু বাঢ়িব পাৰে বুলি দেউতাকে কলে "শুন বনু তোৰ ভালৰ বাবে সৰুতে চাট দিছিল আৰু ডাঙৰ হোৱাৰ পাচত গালি। সেয়ে তই আজি অষ্ট্ৰেলিয়াত পঢ়িবৰ বাবে যাবলৈ যোগ্য হ'লিম নহলে তয়ো সেই সাধুটোৰ চোৰৰ দৰে বৰ্বাদ হ'লি হয়। সৰুতে আমি এটা সাধু পঢ়িছিলো। এদিন এজন ৰজাই বিচাৰ কৰি ৰাজ্যৰ এজন গভাইট চোৰক শূলত দিয়াৰ আদেশ দিলে। ৰজাৰ আদেশ পাই চিপাহীয়ে চোৰটোক শূলত দিবৰ বাবে টানি নিবলৈ ধৰোতে চোৰটোৱে চিঞৰি চিঞৰি কলে 'মহাৰাজ মোৰ লগতে মোৰ মাকো শূলত দিব লাগ।' ৰজাই কলে ই আকৌ কেনে কথা, তোৰ মাৰকো কিয় শূলত দিব লাগে?' চোৰটোৱে কলে মহাৰাজ মই প্ৰথমে স্কুলৰ পৰা ৰবৰ চোৰ কৰিছিলো। মায়ে কথাটো গম পাই লুকুৱাই থলে আৰু দেউতাক নকলে বা মোক শাস্তি নিদিলে। লাহে লাহে মই পেঞ্চিল, কিতাপ আদি চোৰ কৰাত ধৰিলো। মায়ে লুকুৱাই থলে। পাচত মই আনৰ টকা পইচা, সোণৰ গহণা আদি চোৰ কৰাত ধৰিলো আৰু এটা গভাইট চোৰ হ'লো। প্ৰথম দিনা চোৰ কৰোতে মায়ে যদি কাণত ধৰি এচাট দিলে হয়, নতুবা দেউতাক কৈ এপিটন দিয়ালে হয় মই নিশ্চয় দ্বিতীয়বাৰ চোৰ নকৰিলো হয় মোৰ মা মোৰ লগতে মই গভাইট চোৰ হোৱাত সমানে দায়ী। চোৰটোৰ কথা শুনি ৰজাই চোৰটোৰ মাককো শূলত দিয়াৰ আদেশ দিলে। তই যাতে ভবিষ্যতে বেয়া কাম নকৰ, বিপদত নপৰ সেইবাবে মাৰ তোক শাসন কৰিছিল আৰু তাত মোৰ সম্পূৰ্ণ সমৰ্থন আছিল। যেতিয়া তোৰ নিজৰ লৰা ছোৱলী হব তয়ো একে কামেই কৰা উচিত। দেউতাকৰ কামোৰ খাই বনু আৰু মাক দুয়ো একেলগে শুই পৰিল। কাষৰ বিচনাত বাপেকো শুই পৰিল।

পাচদিনা পুৱা ব্ৰেকফাষ্ট খাই বনু, দেউতাক আৰু মাক ইন্দিৰা গান্ধী আন্তৰাষ্ট্ৰীয় বিমান বন্দৰৰ কাৰ্গ টাৰমিনেল পালেগৈ। কাৰ্গ টাৰমিনেলৰ নিৰ্দিষ্ট বুকিং কাউণ্টাৰত গৈ বনুয়ে নিজৰ অতিৰিক্ত বস্তু বাহানি খিনি বুক কৰি দিলে। প্ৰেছাৰ কুকাৰৰ পৰা ব্লেংকেটৰ পৰা কাহি বাটি পৰ্যন্ত সকলো বস্তু বনুয়ে বুকিং কৰা পেকেটত ভৰাই দিছিল। কাৰণ তাহাতৰ হোষ্টেলত নিজে ৰান্ধি খাব লাগিব। হোষ্টেলত গেচ, ফ্ৰিজ, ইনডাকচন হিটিং সকলোৰে সু ব্যৱস্থা আছে যদিও চেলফ চাৰ্ভিচ। নিজে বনাই নিজে খাব লাগিব। কোনো কুক বা ৰান্ধনী নাই। বস্তু খিনি বুক কৰি দেউতাকে বনুক কলে, কাইলৈ তোক বিমানত উঠাই দি আমিও গুৱাহাটীলৈ ঘূৰি যাম। দিল্লীত থাকিলে মন চন বেয়াহে লাগিব। এয়াৰপৰ্টৰ পৰা ঘূৰি গৈ জাংগল ট্ৰেভেলচৰ প্ৰিয়ংকাক টিকট কাটি মেইলত পঠাবলৈ কৈ দিম। গ্ৰীণপাৰ্কৰ গেষ্ট হাউচ পাই দেউতাকে প্ৰিয়ংকাক টিকট কৰিবলৈ কলে। মেইল যোগে টিকট অহাৰ পাচত দেউতাকে পৰনক ফোন কৰি এয়াৰপৰ্টলৈ আহিবলৈ কলে। গধূলি সময়ত বনু, দেউতাক আৰু মাক তিনিও চাকেটৰ জনপ্ৰিয় শ্বপিংমল

চিলেক চিটি ৰাক পালেগৈ। বনুয়ে তাত শেষমূহুৰ্তৰ বজাৰ সমাৰ কৰি লোৱাৰ পাচত তিনিও তাতে নিশাৰ আহাৰ খাই গ্ৰীণপাৰ্কলৈ উভতি গল। বনু পাচদিনা অষ্ট্ৰেলিয়াৰ চিডনি চহৰলৈ পঢ়িবৰ বাবে গুচি যাব কাৰণে বনুৰ মাক আৰু দেউতাকৰ মন বিষাদৰে ভৰা। সেয়ে গেষ্ট হাউচ পাই তিনিও শুই পৰিল। তাতে পাচদিনা পুৱা ৭বজাতে এয়াৰপৰ্টলৈ যাব লাগিব। সেয়ে পুৱা ৫ বজা মানতে শুই উঠিব লাগিব।

পুৱা শুই উঠি তিনিও খৰধৰকৈ ৰেডি হৈ ইন্দিৰা গান্ধী আন্তৰাষ্ট্ৰীয় বিমান বন্দৰ পালেগৈ। বনুক সুৰক্ষা বেষ্টনীত সুমুৱাই দিয়াৰ সময়ত বনু, মাক আৰু দেউতাকৰ চকু লোতকেৰে ভৰি পৰিল। বনু ভিতৰলৈ সোমাই যোৱাৰ পাচত বনুৰ মাক দেউতাকেও সুৰক্ষা নিৰীক্ষণৰ পাচত গুৱাহাটী অভিমুখে যাবলগা বিমানৰ প্ৰস্থান দুৱাৰলৈ খোজ ধৰিলে। কিছু সময় পাচত বনুয়ে দেউতাকক ফোন কৰি জনালে যে তাইৰ বিমান উৰণৰ বাবে সাজু হৈছে। মাকক মাত দি বনুয়ে নিজৰ ফোনটো চুইচ অফ কৰি দিলে। মাকে মনৰ দুখত চকু চলচলীয়া কৰি বনুৰ দেউতাকলৈ চালে। দেউতাকৰ চকুতো চকুলো।

বনুৰ মাক দেউতাকক আনিবৰ বাবে গুৱাহাটী বিমান বন্দৰৰ বাহিৰত পৰন ৰৈ আছিল। গাড়ীত উঠি বনুৰ দেউতাকে কলে "পৰন মিৰ্জালৈ ব'লা। ক'কক লৈ আহোঁগৈ।" মিৰ্জা পাই অনিমাৰ হাতৰ পৰা ক'কক লৈ বনুৰ মাক আৰু দেউতাক নিজৰ ফ্লেট পালেগৈ।